

Година XIX, број 193
децембар 2019 / јануар 2020.

WWW.LOVCI.RS.COM

Л О В А Ч К Е

НОВИНЕ

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

REMONT LOVAČKIH PUŠAKA

NUDIMO SLEDEĆE USLUGE:

- ▶ zaštitu od korozije
- ▶ ugradnju lovačkih nišana
- ▶ zamjenu udarne igle
- ▶ zamjenu cijevi
- ▶ ugradnju pikatini šina za optičke nišane
- ▶ ostale popravke

CIJEVI:

7,9 mm (8x57)
30-06
308 Win
223 Rem
7,62 PAP
7,9 PAPS
9mm pištoljska

Tehnički Remont Bratunac
+387 56 410 800
info@trb.ba

Podgradačka 11, 75420 Bratunac
Republika Srpska
Bosna i Hercegovina

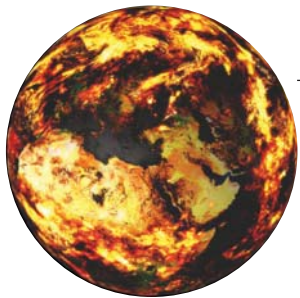

Најбројнија невладина организација трећу годину заредом увеличала прославу 9. јануара

ЛОВЦИ ЧЕСТИТАЛИ 28. рођендан Српској

Стране 19 - 22

Стране 7 - 9

УТИЦАЈ ПРИРОДНИХ ФАКТОРА И ЧОВЕКА
НА БИОЛОГИЈУ ДИВЉАЧИ

Климатске промјене
мијењају навике,
квалитет и
понашање дивљачи

Предсједник
Ловачког савеза
Републике Српске
Саво Минић дао
интервју за
"Глас Српске"

Стране 4 и 5

Од лова ПРАВИМО БРЕНД

Ловачко
удружење "Вучјак"
помјерило границе
Бродска
"Шакалијада"
окупила
1.000 ловаца

Страна 30

ПОТКРОВЉЕ ПОРОДИЧНЕ
КУЋЕ НАЈСТАРИЈИ
СРБАЧКИ ЛОВАЦ ПРЕТВОРИО
У ВРИЈЕДНУ ЗБИРКУ

Лепиров
музеј чувар
трофеја и
експоната

Стране 26 и 27

ТРАДИЦИОНАЛНА
ЛОВАЧКА
ЗАБАВА У
БРАТУНЦУ

Стране 24 и 25

Вече дружења и доброг расположења

"Ловачке новине"

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Година XIX, број 193, децембар 2019/јануар 2020.
Издавач: Ловачки савез Републике Српске,
Бијељина, улица Старине Новака бр. 24
Телефон: 055/243-400, факс: 055/243-230
E-mail: lsbijeljina@gmail.com
www.lovacirs.com
Жиро рачун: 5620010000005781

За издавача: Саво Минић
Главни и одговорни уредник: Душан Репија
Уређивачки одбор: Саво Минић, Василије Савић,
Војо Степановић, Драшко Росић, Здравко Илић,
и Душан Репија, представник "Гласа Српске"
Комисија за информисање Ловачког савеза РС:
Војо Степановић, предсједник, Миленко Лазаревић,
Александар Шљивић, Недељко Гламочак
и Жељко Антонић

Штампа: "Глас Српске"
Тираж: 19.000

Лист излази једном мјесечно
Плаћањем чланарине чланови Ловачког савеза Републике Српске
постају претплатници "Ловачких новина"
Рукописи и фотографије се не враћају, а све прилоге слати на
E-mail: lovacken@gmail.com

Рјешењем Министарства просвјете и културе број 07.3-27-3/07,
од 9. маја 2007. године, лист је уписан у регистар јавних гласила под
бројем 512.

У Добоју и Бањалуци очекује се долазак више од 2.000 ловаца Крај фебруара у знаку хајки на вука

Хајке на вука традиционално окуљају велики број ловаца, а двије највеће и по традицији и бројности су у Добоју и Бањалуци, које се овог пута одржавају 29. фебруара.

Ловачко удружење "Фазан" ове године слави велики јубилеј, 20. "Вучије дане", који се традиционално одржавају на Озрену.

Према ријечима предсједника добојских ловаца Ведрана Божичковића са припремама се почело на вријеме јер се очекује учешће више од 1.000 ловаца из БиХ, региона и европских земаља. Зборно мјесто и ове године биће код Ловачког дома на Околиштима на Озрену, гдје ће након лова бити приређена и велика ловачка забава.

- Иза нас је двадесет успешних година у организовању највеће ловачке манифестације у БиХ па без обзира да ли се одстријелио вук или не, приредићемо величанствен програм и забаву за госте - рекао је Божичковић.

Поводом двије деценије вучијаде на Озрену, биће штампана посебна публикација у којој ће, хронолошким редом, ријечју и сликом, бити забиљежено све шта се дешавало у протеклих 20 година.

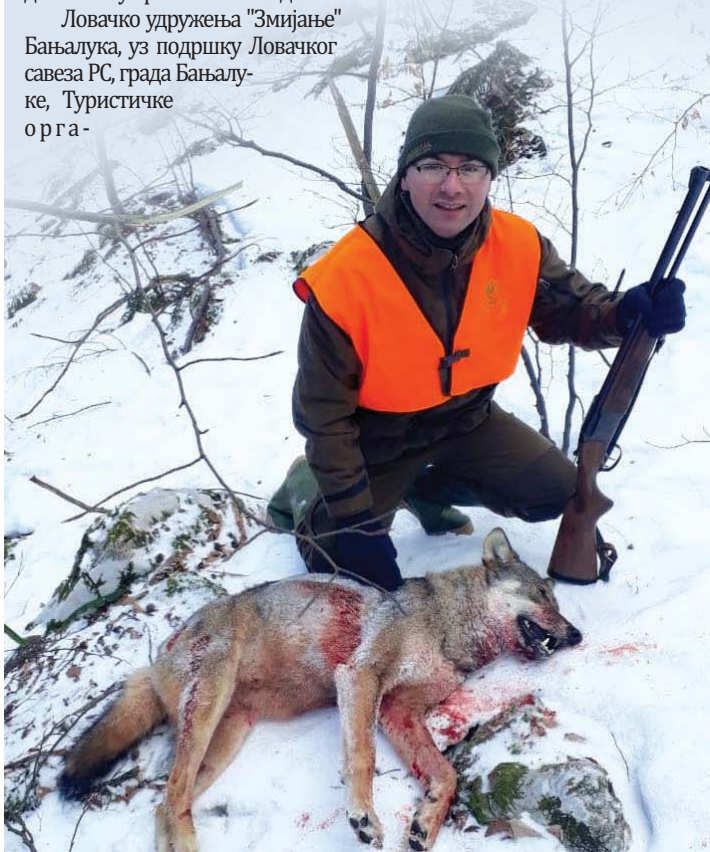
Ловачко удружења "Змијање" Бањалука, уз подршку Ловачког савеза РС, града Бањалуке, Туристичке орга-

низације БЛ, на планинама Чемерница, Тисовац и Осмача организује 13. ловно-туристичку манифестацију под називом "Дани вука Чемерница 2020".

ДОБОЈЛИЈЕ ПРИПРЕМИЛЕ ПУБЛИКАЦИЈУ СА ОСВРТОМ НА ПРЕТХОДНИХ 20 ГОДИНА

- Позивамо вас да будете дио незаборавног дружења на исконским просторима највећег града Српске, у оквиру којег ће се одржати традиционални лов на вука, а затим дружење уз традиционалну кухињу, пиће, музику, богату томболу. Котизација за учеснике износи симболичних десет КМ по ловцу. Подсјећамо, да је на прошлогодешњој манифестацији учествовало више од 1.000 људи из свих крајева Републике Српске и БиХ, као и из других земаља у окружењу. На прошлогодешњој манифестацији су одстријељена два вука. Добро нам дошли - саопштили су организатори.

Предсједник Ловачког савеза Републике Српске Саво Минић дао интервју за "Глас Српске" Од лова правимо бренд

Примјена ЦИТЕС-а значајан корак ка развоју ловног туризма. Вјерујем да је дошло вријеме да добијемо све потребне дозволе, истакао Минић

РАЗГОВАРАЛА: МИЛИЈАНА ЛАТИНОВИЋ
lovacken@gmail.com

Развој ловства, уређење законских прописа и коначна примјена ЦИТЕС конвенције, која ће допринијети развоју ловног туризма, остају приоритети Ловачког савеза Републике Српске и у овој години.

Истакао је то у интервјуу за "Глас Српске" предсједник Ловачког савеза РС Саво Минић, оцијенивши да је година на измаку била веома добра за ову организацију. Комплетан интервју преносимо у целости.

- Годину су обиљежила улагања у ловишта, изградња ловно-узгојних објеката и унос дивљачи и с поносом могу истаћи да је иза нас веома успешна година по свим параметрима - истакао је Минић, додавши да лов у Српској постаје бренд.

ГЛАС: Колика је важна подршка Владе РС за унапређење ловства?

МИНИЋ: Влада Српске нас је препознала као веома важног партнера у сегменту узгоја и заштите дивљачи, те развоја ловног туризма. Показали смо шта као највећа невладина организација у Српској знамо и можемо. У протекле двије године у ловишта је уложено око два милиона марака. Развој ловства је дугорочан процес па се некада неке активности не могу видјети послје годину или двије, али послје три или четири ефекти су много видљивији.

ГЛАС: Недавно сте разговарали и са српским чланом Предсједништва БиХ Милорадом Додиком о примјени ЦИТЕС конвенције. Можемо ли очекивати да ће ускоро почети њена примјена?

МИНИЋ: О примјени ЦИТЕС конвенције причамо већ четири године и вјерујем да је дошло вријеме да већ на почетку новог мандата добијемо све потребне дозволе. Сматрам да је крајње вријеме да се то ријеша, имајући у виду да у ФБиХ почињу да примјењују конвенцију која се односи на могућност извоза дивљачи и трофеја, па могу да обећам да ћемо са Владом РС и два надлежна

Избори

ГЛАС: Ловачки савез РС у марту очекују избори за ново руководство. Каква су Ваша очекивања, с обзиром на то да сте добили подршку свих регија?

МИНИЋ: Поносан сам што први пут избори у Ловачком савезу РС нису подијелили ловце по било ком основу. Подршка из свих регија сигурно је дошла због свега што смо урадили у овом мандату, од Закона о оружју и муницији, Закона о порезу на оружје, обезбјеђивању новца за капиталне инвестиције у ловиштима, промјену правилника, сервисирање Ловачког савеза и свега остало. Само извршним резултатима можемо оправдати повјерење које смо добили.

Саво
Минић
ФОТО:
АРХИВА

министарства, сада када је формиран Савјет министара БиХ, направити крупне кораке ка примјени ЦИТЕС-а. Подршку смо добили и од српског члана Предсједништва БиХ Милорада Додика, посебно за израду плана газдовања угроженим врстама дивљачи, првенствено медвједа и вука, за шта су нам потребни и новац и људски ресурси.

ГЛАС: Шта ће конкретно значити примјена ЦИТЕС конвенције за Ловачки савез РС?

МИНИЋ: Примјена ЦИТЕС-а је значајан корак ка развоју ловног туризма. Он је већ узео замајац, јер смо само у прошлој години имали 14 одстрела медвједа у комерцијалном лову. Најчешће су ловци на ову дивљач били странци, без обзира на то што нису могли да изнесу трофеј. Није ЦИТЕС једини разлог повећања доласка иностраних ловаца. Један од главних свачако је улагање у ловишта. Сигуран сам да ћемо смањити криволов и створити изузетне услове за што боље функционисање ловишта у Српској.

ГЛАС: Да ли сте и у којој мјери успјели подићи свијест ловаца да им на првом мјесту буде ловна етика?

МИНИЋ: Лов је одувјек био захтјеван хоби у сваком смислу, а

сада полако од њега правимо бренд. Понашање ловца мора бити у фокусу. Истина је видљива на терену и по извршењу лова, те објектима. Ловци све више пажње придају изгледу униформе, набавци паса, њиховом испиту урођених особина, оружју. Подаци показују да из године у годину имамо све боље оружје и онда долазимо до парадокса. Како је могуће да нас има све више и да имамо боље и прецизније оружје, а да имамо више дивљачи? Е то је одговор на питање да идемо напријед. На правом смо путу да направимо организацију која ће моћи да парира, а већ могу да кажем да то чини, савезима у региону.

ПРИОРИТЕТ РАЗВОЈ ЛОВСТВА И ПРИМЈЕНА ЦИТЕС-а

ГЛАС: Да ли ће ловци и ове године на Дан Републике учествовати у свечаном дефилеу као и претходних година?

МИНИЋ: Упутили смо захтјев да наступимо у пуном ешалону, са 50 чланова. Сашили смо и додатне униформе, тако да ћемо поново достојно представити нашу организацију, која броји више од 23.000 чланова.

Упутство Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде РС због појаве афричке куге у Србији

Погранична ловишта морају да појачају надзор

Надзор се огледа у узимању узорака од евентуално одстрелених јединки. Такође, ловочувари и ловци треба да појачају пасивни надзор с циљем евентуалног проналажења лешева угинулих дивљих свиња, наведено у саопштењу

Корисници спортско-рекреационих ловишта која граниче са Републиком Србијом (Бијељина 1, Бијељина 2, Бијељина 3, Бијељина 4, Бијељина 5, Козлук, Млађевац, Чауш, Јавор, Панос, Варда) као и корисници посебних ловишта Сушица и Каменица обавезни су да врше пасивни надзор над популацијом дивљих свиња ради мониторинга заразне болести афричке куге која је потврђена на десет узорака у Борском и Пиротском округу у сусједној Србији.

Ово упутство потписао је министар пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске Борис Пашалић, а све с циљем превенције од афричке куге.

Надзор се огледа у узимању узорака од евентуално одстрелених јединки дивље свиње са чека у редовном лову. Такође, ловочувари и ловци треба да појачају пасивни надзор с циљем евентуалног проналажења лешева угинулих дивљих свиња. Узорковање и надзор треба да се спроводе у складу са правилником о мјерама за рано откривање, ди-

јагностику, спречавање ширења, сузбијање и искорјењивање те заразне болести – наведено је у саопштењу.

Да подсетимо, прије неколико дана дијелови ловишта Борског и Пиротског ловног округа проглашени су као заражена подручја након што је утврђено присуство афричке куге свиња код десет одстрелених јединки. У складу са наведеном одлуком, на територији наведених ловишта у наредном периоду биће обављена тотална редукција, односно смањење бројности популација - дивљих свиња на ниво од 0,5 јединки на 100 ха ловнопродуктивне површине, како би се спрјечило ширење заразе.

У СРПСКОЈ НИЈЕ РЕГИСТРОВАН НИЈЕДАН СЛУЧАЈ ГРИПЕ

Претпоставља се да се зараза проширила из сусједне Бугарске, гдје већ двије године хара ова болест. Важно је нагласити да вирус афричке куге свиње веома брзо шири, нема вакцине нити лијека. Симптоми оболијевања свиња се манифестују кроз повишену температуру, крваве проливе, крварење по ушима, њушци и осталим дијеловима тијела свиње. У Републици Српској још није евидентирано присуство овог опасног вируса, али се апелује на све кориснике ловишта, а нарочито на оне у рубним дијеловима да у наредном периоду појачају мјере контроле стања популација дивљих свиња.

Дилеме око избора при уносу фазанских пилића

том. Ово их чини врло осјетљивим на кишу и по правилу трпе веће губитке при истом третману у прихватању. Управо зато ову категорију фазанских пилића треба да избјегавају посебно она удружења која немају адекватна прихватилишта.

Фазански пилићи узраста 7-8 седмица са подивљавањем

Ову категорију пилића могу производити само оне фазанерије које имају изграђене волијере за подивљавање. Купац се мора увјерити у њихово постојање, у противном, биће извргнут обичној трговачкој манипулацији. Иначе, ово је најквалитетнија и најскупља инвестиција, ако су баш пилићи у питању. Морају бити добро оперјани, уједначеног узраста и без тзв. шкартова. Ова категорија провела је бар десет дана у волијерама за подивљавање и практично је прошла кроз фазу губитака како од кише, тако и од свих осталих фактора који доносе угинућа, па купац добија фазанчиће који би морали уз правилан третман у прихватилишту донијети и најбоље резултате.

Услови у ловишту диктирају старосну категорију пилића

Што млађе категорије, то је производ јефтинији, али и тражи много више ангажовања на чувању и исхрани унесених фазанских пилића

ПИШЕ: ДИПЛ. ИНЖ.
ЈЕРЕМИЈА ТРИФУНОВИЋ
lovacken@gmail.com

Који узраст фазанских пилића купити и с њим кренути у насељавање није од пресудног утицаја на преживљавање. То је прије свега дилема са аспекта величине улагања и, наравно, уложеног људског рада. Што млађе категорије, то је производ јефтинији, али и тражи много више ангажовања на чувању и исхрани унесених фазанских пилића.

Поред овога, стручне службе у ловачким удружењима морају претходно анализирати станишне прилике у својим ловиштима, као и сопствену организацију удружења и могућност правилног организовања прихвата и каснијег чувања и храњења фазанчића. Јасно, мора се дефинисати да ли фазанска дивљач има адекватне услове за свој развој, па сходно томе предвидјети и ста-

росну категорију пилића. У лошим станишним условима треба ићи са старијим категоријама, а у оним ловиштима која испуњавају само елементарне услове за узгој фазана најцијелисходније је предвидјети се за унос или фазанских пилића старијих од 12 седмица или одраслих фазана.

ФАЗАНСКИ ПИЛИЋИ ОД 12 СЕДМИЦА И СТАРИЈИ ТРЕНУТНО НАЈПОПУЛАРНИЈИ ЗА УНОС

Што се тиче организације прихвата, чувања, храњења и појења пристиглих пилића, ловачко удружење мора направити тачан распоред дежурстава сопственог чланства јер у противном може доћи до несagleдивих посљедица. Најбоље рјешење за овај посао је да ловачка удружења ангажују и плате једног или два човјека. Али треба знати да ови трошкови управо зависе од категорије и узраста фазанчића који су предвидјени у набавци. Што млађе категорије, то су ови трошкови већи.

Фазански пилићи узраста 5-6 седмица

Ово је најјефтинија категорија фазанчића. Код добрих произвођача

фазанчићи овог узраста су добро оперјани и требали би да буду уједначеног квалитета. Продају се из узгојних објеката у којима нису имали додира са природом. Тек су стекли особину сопствене терморегулације па им је потребна посебна заштита и брига. Уз добру бригу ловаца и солидно прихватилиште, врло брзо ојачају и очврсну. Како врло млади долазе у контакт са природом, код њих се брже регенеришу инстинкти дивљачи, што их чини отпорнијим од старијих категорија.

Фазански пилићи узраста 7-8 седмица без подивљавања

Овај узраст карактерише слабија оперјаност и помало неуједначен квалитет. Одгојени су такође без контакта са природним амбијентом.

ФАЗАНСКИ ПИЛИЋИ СА ПОДИВЉАВАЊЕМ НАЈБОЉЕ И НАЈСКУПЉЕ РЈЕШЕЊЕ

Код ове категорије фазанчића визуелно се распознају полови, па је ово прилика за она удружења која се желе бавити ловним туризмом да већ при куповини и преузимању из фазанерија узму одговарајући однос полова, односно више мужјака. Ово, наравно, уколико је такав уговор са произвођачем.

Фазански пилићи од 12 седмица и старији

Ова категорија пилића се производи и продаје у посљедњих десетак година. Као и за претходну категорију, и за ову важи да их могу продавати само оне фазанерије које имају довољне површине под волијерама.

Купац се мора увјерити да су тврдње продавца тачне, односно да су производњу и узгој ових старијих категорија обављали у таквим производним објектима гдје је густина била таква да је свако пиле имало за своје битисање бар два квадратна метра.

Ово практично значи да је норматив површине по пилету исти као и код прихватилишта. Уосталом, куповином старијих категорија ловачко удружење као купац избјегава класично прихватање које је за њега одрадио произвођач. (Преузето са ЛОРИСТ сајта: lorist.co.rs)

Утицај природних фактора и човјека на биологију дивљачи

Климатске промјене мијењају навике, квалитет и понашање дивљачи

Важно је истаћи да нежељеном дејству природних процеса на биологију дивљачи у великој мјери помаже човјек

ПИШЕ: ДАРКО ЈОВАНИЋ
lovacken@gmail.com

Изузетно врућа лета, суве и топле зиме, те веома кишна и хладна прољећа са неравномјерно распоређеним количинама падавина које изазивају низ поплава, одрона и клизишта, потврђују да је на нашим просторима и те како присутан сценарио актуелних климатских промјена које су захватиле цијелу нашу планету.

Наравно, посљедице ових промјена се манифестују на цијелокупан еко-систем, у који свакако спада и дивљач. И актуелно изразито топло и сушно вријеме у овом зимском периоду несумњиво показује да се налазимо под утицајем климатских промјена.

Важно је истаћи да земље у развоју, у које се убраја и БиХ,

Фотографија крмаче са прасадима у "пицама" готово током цијеле године све чешћа појава у нашим ловиштима

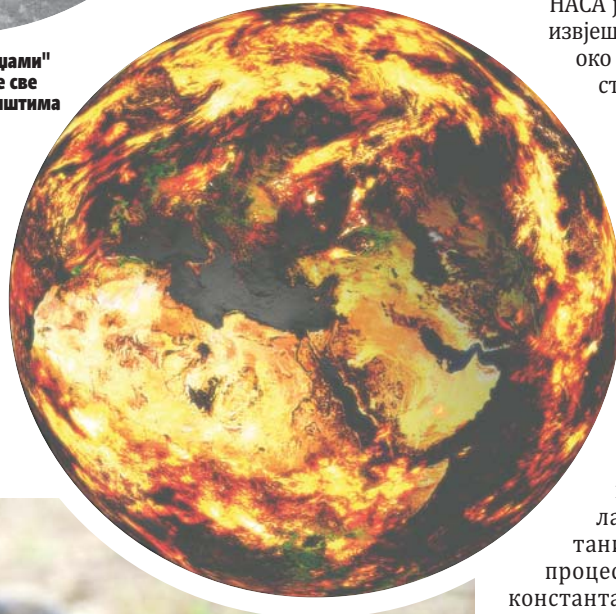

припадају групи које су осјетљиве на нежељен утицај глобалних климатских промјена, што су потврдила и досадашња дугогодишња истраживања. Процјене указују да ће подручје БиХ бити

трајно изложено овим утицајима, а који ће засигурно све више имати утицај на цијелокупан еко-систем земље. Могућности заштите од тих утицаја на локалном нивоу доста су ограничене, међутим бројне су могућности прилагођавања на измијењене климатске услове. Назначена проблема-

Глобално затопљавање тренд који је скоро немогуће зауставити, упозоравају стручњаци

тика глобалних климатских промјена и њиховог утицаја претпоставља дефинисање нових модела животне средине, стратегија развоја, секторског и интегралног, на свим нивоима: локалном, регионалном, ентитетском и државном, који ће имати обиљежје одрживог развоја.

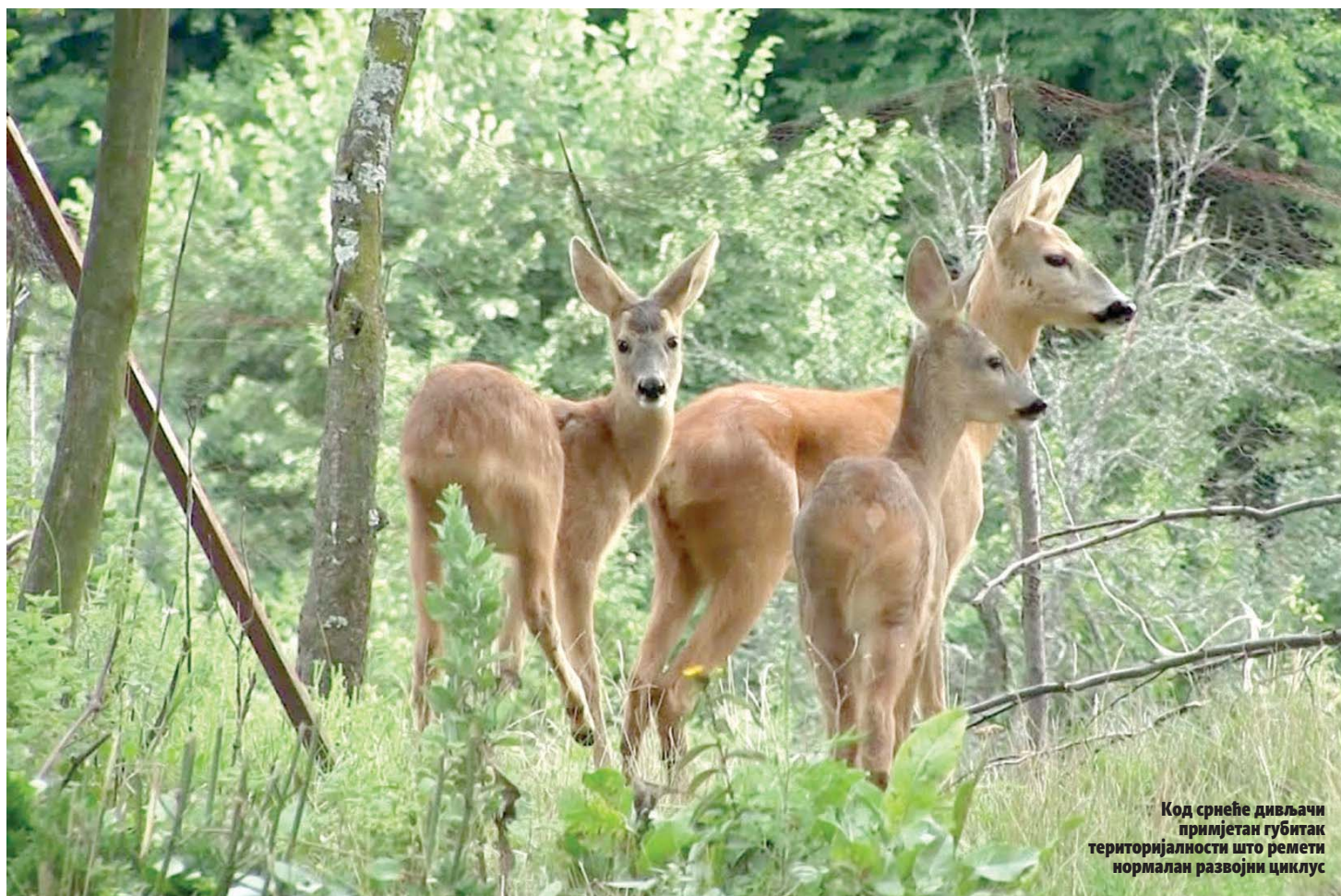
НАЈВИДЉИВИЈИ ЕФЕКАТ СИНЕРГИЈЕ ПРИРОДНИХ ПРОЦЕСА И ЧОВЈЕКА ЈЕСУ ПРОМЈЕНЕ НА ДИВЉОЈ СВИЊИ

НАСА је ове године објавила извјештај на којем је радила око 40 година, и у коме стоји да је топлеће ледника на Антарктику незаустављиво, и да се у наредних 500 година очекује потпуно топлеће истог. Ова појава ће условити повећање нивоа мора за девет метара, при чему ће са лица земље нестати многи приобални градови, али и земље попут Холандије, Велике Британије и др. Јасно је да ће процес топлења леда бити константан, чиме ће бити условљен сваке године раст нивоа мора, а који за посљедицу има директну промјену климе.

На жалост, незапамћене временске непогоде, које се манифестују кроз поплаве, екстремне и дуготрајне суше, велике количине падавина у кратком временском интервалу, град, и друго, а које све чешће захватају подручје Републике Српске и БиХ, управо поткрепљују горе наведене чињенице. Јасно је да највеће посљедице оваквих климатских екстрема, највише осјећају корисници природних добара, међу којима засигурно спадају и корисници ловишта.

Повећавање броја јединки дивље свиње дешава се на уштрб квалитета

Код српске дивљачи примјетан губитак територијалности што ремети нормалан развојни циклус

Досадашњим праћењем дивљачи, утврђене су само неке од промјена на понашању и биологији дивљачи, а које су условљене климатским промјенама. Нажалост ове промјене су засигурно само почетак промјена биологије дивљачи, које ће вјероватно бити трајно уграђене у генетске кодове сваке јединке.

Ипак, важно је истаћи да горе наведеном нежељеном дејству природних процеса на биологију дивљачи, у великој мјери помаже човек. Можда тренутно највидљивији ефекат синергије природних процеса и човека јесу промјене на дивљој свињи. Прилагођавање биологије дивљих свиња на климатске промјене се манифестује и кроз промјене у понашању и репродукцији, као и нагло повећању бројности ових популација. Наиме, раније су хладне зиме, ниске температуре и високи сњежни наноси били узрок високог морталитета младих, док посљедње благе зиме погодују неуобичајеном повећању броја младих по леглу и високој стопи преживљавања. Женка сада доноси младе у јануару и фебруару, док су забиљежени и случајеви парења и размножавања свиња током цијеле године. Све ово доводи до појаве смањене тјелесне масе подмлатка. Климатске промјене су и

једини кривац који доводи до све чешће појаве парења назимица, које у новембру доносе потомство са смањеном тјелесном тежином и сниженом отпорношћу на инфекције. Након дугогодишњег праћења дивљих свиња у ловиштима Србије, утврђено је да просјечна тежина младих јединки умјесто очекиваних 60 кг износи од 15-20 кг, док им је кретање и понашање једнако категорији прасади. Бројност јединки је знатно увећана, али је квалитет смањен.

У НАРЕДНИХ 500 ГОДИНА ОЧЕКУЈЕ СЕ ПОТПУНО ТОПЉЕЊЕ ЛЕДНИКА НА АНТАРКТИКУ

Наиме, све чешће из наших ловишта се могу видјети фотографије са надзорних камера на којима су видљиве крмаче са прасадима у "пицама" готово током цијеле године. Тако на примјеру из добојског ловишта имамо фотографију на којој су 18. децембра 2019. године забиљежена прасад са непуним пар седмица живота. Потпуно је јасно и природно да ова прасад имају веома малу шансу за преживљавање у току сурових зимских мјесеци. Међутим, управо зима која је на измаку оставља могућност

да ова прасад презиме, али онда остаје отворено питање да ли су те јединке правилно отхрањене, с обзиром на то да у зимском периоду квалитет исхране није на завидном нивоу. Уколико и преживе, треба да се запитамо какво ће потомство такве јединке моћи донијети, и наравно када ће их донијети!? Истовремено се отвара питање какав ће утицај не укупну генетику имати такве јединке уколико буду учествовале у размножавању.

Али гдје је у свему овоме човјек? Свједоци смо данас да велики број ловаца за потребе тренинга и обуке паса набавља преко разних канала тзв. "дивљу прасад", упитног генетског поријекла, коју држи у нерегистрованим ограђеним просторима, хранећи их попут питомих свиња. Често ове јединке врше репродукцију у тим просторима, доносећи на свијет прасад поново упитног генетског материјала, која се даље дистрибуира другим ловцима, итд. Након тога долази до намјерног или случајног пуштања тих јединки у слободну природу које се даље мијешају са дивљим популацијама....

У другом случају, имамо праксу набавке дивљих свиња са провјереним генетским материјалом за

Фазани сада насељавају и крајеве до 700 - 800 метара надморске висине

потребе држања у тзв. "репроцентрима", с циљем репродукције и пуштања у природу за потребе лова. Међутим, начин исхране ових јединки, као и услови живота у репроцентрима нарушавају искомски генетски код дивљачи.

Осим наведених активности, и даље у појединим ловиштима имамо присутно жирење питомих свиња, када домаћини пуштају крда питомих свиња у слободну природу, гдје се неријетко ове јединке укрштају са дивљим популацијама...

Срнећа дивљач

Праћењем кретања и понашања срнеће дивљачи, у последње вријеме су утврђене евидентне промјене. Наиме, код мужјака, али и код женки примјетан је губитак територијалности, чиме се ремети нормалан развојни циклус у цјелокупним популацијама ових врста. У вези са тим, примјетна је појава да крајем марта и почетком априла, у равничарским ловиштима, умјесто појаве изражене територијалности и почетка обиљежавања територије, када се срнећа дивљач среће индивидуално или у мањим крдима, све чешћи су случајеви повећања крда. Такође, код мужјака је све чешћа појава касног скидања баста са рогова. Као последицу климатских промјена свакако је потребно навести и већ утврђену појаву изостајања ембрионитије, те убрзан развој ембриона и раније лањење срна.

Фазанска дивљач

Глобалне климатске промјене код фазанске дивљачи условљавају повећану стопу миграције, а за-

тим и промјену у понашању и репродукцији. Наиме, некадашња горња граница станишта фазанске дивљачи је износила око 400 м, док је данас та граница захваљујући климатским промјенама помјерена готово на 700-800 м надморске висине.

КОРИСНИЦИ ЛОВИШТА МОРАЈУ ДА ПОВЕЋАЈУ УЗГОЈНИ ОДСТРЕЛ У ПОПУЛАЦИЈАМА ЖЕНКИ И МЛАДУНЧАДИ, А СВЕ С ЦИЉЕМ ОДРЖАВАЊА ДОБРЕ ГЕНЕТИЧКЕ ОСНОВЕ

Запажено је да у слободној природи фазани показују атипично понашање уз недостатак инстинкта дивљине и изостанак гнијежбења. Фазанке без икаквог правила расипају јаја по ловишту, изводе пилиће са малом тјелесном масом и смањеном кондицијом те у складу са тим и мањом отпорношћу на болести. Иако, благе зиме доводе до повећане репродукције у смислу бројности, поставља се питање шта је са квалитетом, кондицијом и здравственим стањем ових популација.

Медвјед

Веома благе зиме на стаништима медвјеђе дивљачи, доводе до скраћивања или потпуног изостајања зимског сна, што узрокује потребу за додатном исхраном медвједа у овом периоду. Јасно је да је у том периоду понуда хране биљног поријекла оскудна, усљед чега ова врста дивљачи потребе за исхраном

задовољава храном анималног поријекла, условљавајући тиме штету над племенитом дивљачи али и на домаћој стоци. Такође, повећане штете над домаћом стоком од медвједа у љетним мјесецима се готово сигурно могу приписати повећаној миграцији ове животиње усљед потраге за водом и свјежом храном.

Генерално, за све врсте дивљачи се може донијети неколико уопштених промјена које се манифестују као прва реакција на климатске промјене. Наиме, у условима измијењене животне средине ловна дивљач реагује промјеном урођених образаца у току парења, затим помјерањем репродуктивне сезоне у односу на раније године, те повећањем сезонске плодности и повећањем броја преживјелих младунаца, али са упитним животним квалитетом. Учестало парење поред дивљих свиња, које се већ спорадично паре током цијеле године те у складу са тим и потомство на свијет доносе у току цијеле године, ова појава је све присутнија и код осталих врста дивљачи и то срнеће, зечева, птица које су такође знатно измијениле периоде парења и лежења. Такође, код птица је евидентна и промјена миграционих путева.

Све наведене промјене, захтијевају од корисника ловишта промјену у начину газдовања дивљачи, која подразумијева опрезнији приступ у смислу планирања динамике развоја појединих популација, са акцентом на повећању узгојног одстрела у популацијама женки и младунчади, а све с циљем одржавања добре генетичке основе у основном ловном фонду.

Медвједи више немају зимског сна па у недостатку вегетације потребе за исхраном задовољава храном анималног поријекла

Наша намјера је била да доведемо људе са простора цијеле бивше Југославије и шире, да виде чим ми располажемо, али и да се представимо као удружење и надам се, омасовимо чланство, рекао Мартић

Око 500 ловаца из цијеле Републике Српске, ФБиХ, али и из Србије, Црне Горе, Хрватске, Словеније и Италије, учествовало је у лову на вука, организованом у склопу тродневне манифестације "Озренски дани лова 2020".

По повратку у камп у Калуђерици рекоше да је вук виђен али одстријељен није. То међутим није утицало на добро расположење свих учесника манифестације и одлично дружење уз пјесму и забавни програм.

- Врло смо задовољни одзивом колега ловаца на манифестацију коју смо организовали први пут, уз несеквичну помоћ начелника општине Петрово и Ловачког савеза РС. Наша намјера је била да доведемо

људе са простора цијеле бивше Југославије и шире, да виде чим располажемо, али и да се представимо као удружење и надам се, омасовимо чланство - рекао је председник ЛУ "Озрен" Зоран Мартић. Председник Ловачког савеза РС Саво Минић истакао је да је Са-

Сјајно организовани први "Озренски дани лова 2020"

ЛОВЦИ СИТИ, ВУКОВИ НА БРОЈУ

вез дао и моралну и материјалну подршку ловцима из општине Петрово и најавио да ће ова манифестација у оквиру Савеза постати традиционална.

- Лов је био успјешан, јер није било никаквих проблема. Вук је виђен али није одстријељен, што је добро, јер да га је лако одстријелити и не би био звијер каква јесте. Све похвале иду представницима "Озрен-

на" као организаторима и ми ћемо и убудуће овом удружењу и овој манифестацији пружити максималну подршку - истакао је Минић.

Он је искористио присуство великог броја ловаца из цијеле Српске

Едукација ловаца

Домаћини су ову прилику искористили и за образовање ловаца јер је одржано едукативно предавање о шумским предаторима, соколарству и афричкој свињској куги као најновијој пошасту за дивље али и домаће свиње. Др Зоран Ристић, редовни професор на Природно-математичком факултету у Новом Саду, др Игор Трбојевић са ПМФ-а Бањалука, доктор ветеринарске медицине Дарко Деспотовић, замјеник начелника Центра за здравље животиња и безбједност хране у Ветеринарском институту "Др Васо Бутозан" Бањалука, подробно су обрадили све наведене теме, док је Јовица Симићић говорио о соколарству као грани ловства те присутнима представио опште особине птица грабљивица.

како би их упозорио на опасност која пријети од афричке свињске куге, позвао их на максималан опрез и одговорно понашање.

Начелник општине Петрово Озрен Петковић истакао је да је општина помогла и финансијски и у организацији ове манифестације.

МИНИЋ: ЈОШ НАМ ПРИЈЕТИ АФРИЧКА КУГА

- Ово је манифестација која је од великог значаја за нашу општину, посебно као промотивна активност када је у питању туристичка понуда наше локалне заједнице, и захваљан сам Ловачком удружењу "Озрен" које је направило овако нешто - рекао је Петковић.

"Озренски дани лова 2020" завршени су ловом на шакала, лисицу и дивљу мачку.

Успјешно газдовање ловиштем "Варда" Бројност дивље свиње у порасту

Децембар је мјесец када ловци Рудог најчешће уошћавају своје побратиме из Сремског Јарка и Кнића у лову на дивље свиње. Тако је било и ове године. У првом плану као и увијек било је дружење, али ни одстрел није изостао. Бројност "црне дивљачи" у ловишту "Варда" је на завидном нивоу

посебно ако се упореди са претходним годинама. Највјероватније да је до оваквих резултата довело планско газдовање којим је обезбијеђена стална прихрана дивљачи и неопходан мир у ловишту. Председник ЛУ "Варда" Срђан Миковић каже да је шест аутоматских хранилица постављено у ловишту.

- Велику помоћ коју смо добили од Владе РС и ресорног министарства дала је подстицај ловцима да сами набављају хранилице и храну за дивљач. Поред аутоматских хранилица ловци су у посљедњем периоду изградиле велики број солила, а кукуруз, со и сијено се износе без обзира на доба године и временске услове - наводи Миковић.

Иван Дробњак и ловци руђанске групе врше сталну прихрану дивљачи без обзира на временске услове.

- План је да и на подручју општине започнемо са ловним туризмом - рекао је Миковић.

Уз музику и добру трпезу дружили су се старији ловци са млађима, почасни са приправницима, упознавале се породице, причале ловачке догодовштине, а и коло се заиграло

ПИШЕ: ВОЈО СТЕПАНОВИЋ
lovacken@gmail.com

Око 200 добојских ловаца и чланова њихових породица окупило се 17. јануара у скупштинској сали града Добоја да прославе ловачко вече, забаву која је попримила карактер традиционалног дружења.

Дружења ловаца нису ријеткост, али је ово јединствена прилика да забави присуствују и њихове супруге, а неријетко и други чланови породице и родбине. Уз музику и добру трпезу дружили су се старији ловци са млађима, почасни са приправницима, упознавале се породице, причале ловачке догодовштине, а и коло се заиграло.

Вече су обогатиле угледне званице, предсједник Ловачког савеза Републике Српске Саво Минић, градоначелник Добоја Борис Јеринић те други представници културног и јавног живота Добоја. Њима је домаћин и предсједник добојских ловаца Ведран Божичковић уручио признања за подршку коју су пружали током протекле године у организацији бројних ловачких манифестација.

Захваљујући на признању, први ловац Републике Српске је нагласио да добојско удружење "Фазан" и даље може рачунати на сваку врсту помоћи и подршке кровне организације јер су се, како је рекао, добојски ловци доказали као добри организатори

Лијепо дружење у Добоју

Ловачко удружење "Фазан" Добој организовало ловачко вече

За лијепо дружење била кратка ноћ

Градоначелник Добоја Борис Јеринић, предсједник ЛС РС Саво Минић и домаћин Ведран Божичковић

бројних дружења.

Видно задовољан и расположен био је и Јеринић. Он је и овај пут истакао значај ловства као

Славко Јовичић проглашен за ловца године

привредне гране, а нарочито када је у питању ловни туризам и промоција туристичких потенцијала Добоја. Градоначелник Јеринић

открио је и личну намјеру да ће до наредне ловачке вечери бити члан овог удружења.

Ловачка забава била је прилика да се похвале и награде појединци из ловачких редова. Како рече домаћин, било је тешко одлучити се за најбољег од близу хиљаду добојских ловаца.

ВУЧИЈИ ДАНИ НА ОЗРЕНУ 29. ФЕБРУАРА

- Могли бисмо издвојити бар стотину најбољих, па смо одлучили да вечерас додијелимо признање Славку Јовичићу за успехе које је постигао током протекле године - рекао је Божичковић

Јовичић је вриједан и активан ловац у свим областима, а прошлу годину је посебно обиљежио његов успјеху на плану ловне кинологије, о чему смо писали у прошлом броју "Ловачких новина".

У ситне сате ловци и гости су се разишли, али, како кажу, дружење нису завршили. Наставиће га 29. фебруара на јубиларним, двадесетим "Вучијим данима" на Озрену.

Ловачко удружење "Соко" Доњи Жабар Мала, али вриједна група

Ловачка секција Човић поље, која дјелује у оквиру ЛУ "Соко" из Доњег Жабара, спроводи низ активности на побољшању стања и услова у ловишту.

Поред радних активности малобројна, али сложна и добро ор-

ганизована секција се показала као добар домаћин током прославе крсне славе Светог Евстатија.

Поред бројних званица гости су били руководиоци матичног

удружења, представници локалне власти, те добри пријатељи из секције "Дрињача", Ловачког удружења "Вукови са Дрине" из Зворника.

Ломљење славског колача како налажу правила и обичаји обављено је у етно-ресторану "Језеро" који је у власништву великог активисте у секцији Јовице Лукића. Да би свечани ручак био богатији заслужан је врхунски мајстор за чорбанац Илија Мирковић, а за служење хране били су задужени будући ловци, чланови подмлатка секције Саша и Урош Јосиповић. Кум славе био је члан секције Драган Зорановић, а поред великог интересовања за идућу годину та част припала је такође члану секције Александру Јуришићу. За расположење свих присутних потрудили су се чланови изворне музике "Глас Требаве".

ВЕЛИЧАНСТВЕНО ЛОВАЧКО ВЕЧЕ ЛУ "ЦРЊЕЛОВО" Сви драги људи на једном мјесту

Истина, први пут смо били домаћини ван Црњелова из простог разлога што немамо адекватан простор да угостимо све пријатеље. Ипак, брзо ћемо ријешити и тај проблем јер правимо један велики ловачки дом који ће бити наша кућа, рекао Лазић

ПИШЕ: ДУШАН РЕПИЈА
lovacken@gmail.com

Задатак сваког ловца је да прије одстрела, штити, одгаја дивљач и брине о њој, све како ловишта не би остала пуста, а самим тим нарушен и биодиверзитет. Ловачко удружење "Црњелово" баштини традицију ловства и дружења већ деценијама и прави је примјер складног дјеловања појединаца у систему цјелине. Газдују ловном површином од 8.800 хектара, а у удружењу је окупљено 230 ловаца. Након што су испратили још једну ловну сезону, окупили су се на ловачкој вечери како би сумирали резултате и ковали планове о активностима које им предстоје. На једном мјесту су се крајем прошле године окупиле колеге од Калиновика до Брода, али и добиле појачање из Србије. Сумирајући резултате председник удружења Живојин Лазић оцијенио је да је иза удружења добра година, ипак упозоравајући да је ситуација у вези са недостатком зечева у ловишту прилично алармантна. Ипак, на свечаној вечери доминантне су биле ведрије теме.

- Овакав вид дружења у нашем

Успјешна сарадња:
Саво Минић и Живојин Лазић

удружењу траје 25 година, истина, први пут смо били домаћини ван Црњелова из простог разлога што немамо адекватан простор да угостимо све пријатеље. Ипак, брзо ћемо ријешити и тај проблем јер правимо један велики ловачки дом који ће бити наша кућа. Ово је величанствен скуп. Ушао сам у ловство да бих се дружио, а тај дух сам пренио и на остале ловце из нашег мјеста. Угостили смо по ко зна који пут наше побратиме из Брода, Дворова, Забр-

ђа и Јамене из Србије. У наредном периоду побратимићемо се са ловцима из Источне Илице и Калиновика и додатно проширити круг пријатеља - рекао је Лазић.

Посљедњих неколико година ловство је добило снажан замајац с обзиром на то да Влада Републике Српске посредством Министарства пољопривреде,

шумарства и водопривреде и Ловачког савеза Српске улаже много новца у ловишта.

- Увијек с поносом кажем да смо најмоћнија организација удружења грађана у Српској, не само зато што имамо више од 23.000 чланова, већ због чињенице да нема ниједног мјеста, ниједног села у нашој Републици које нема везе са ловом. Не постоји село у којем нема ловачка кућа, чека... У наредном периоду Ловачки савез РС ће у сарадњи са Министарством пољопривреде, шумарства и водопривреде припремити стратегију одрживог газдовања угроженим врстама дивљачи, нарочито медвједом и вуком како бисмо могли примјењивати ЦИТЕС конвенцију - рекао је први ловац Српске Саво Минић.

МИНИЋ: НЕ ПОСТОЈИ МЈЕСТО У СРПСКОЈ КОЈЕ НИЈЕ ПОВЕЗАНО СА ЛОВОМ

Уз подршку Владе и градских власти на овом подручју сви услови за развој ловног туризма су испуњени. Сарадња градске управе са ловачким удружењима на подручју Бијељине изузетно је добра, па је и ове године свечаности присуствовао градоначелник Бијељине Мићо Мићић.

- Није лов само тјерање дивљачи, то је љубав према природи, узгајање дивљачи и чување природе. Зато су оваква дружења врло важна, а имамо срећу што су на челу савеза и овог удружења добри и квалитетни људи који имају визију како да унаприједе ловство. Ту, прије свега, мислим на развој ловног туризма. Све су то лијепе ствари које ради једно ловачко удружење, тако да ће увијек имати моју подршку, како приватну, тако и од града Бијељина - рекао је Мићић.

500

гостију дошло на ловачко вече

230

чланова има удружење из Црњелова

25

година траје традиција дружења Црњеловчана

Предсједник ЛУ "Вучјак" испунио дугогодишњу жељу

Видић одстријелио дивојарца

Имати трофеј дивокозе сан је многих ловаца, а само ријетки успијевају да га испуне. Један од њих је први човек ловаца из Брода Марко Видић који је у децембру претходне године одстријелио мужјака дивокозе кога у нашем народу зову дивојарца.

Десило се то у ловишту ЛУ "Панос" Вишеград које према годишњем плану одстрела има дозвољену квоту за комерцијални лов, подразумијевајући претходну уплату на основу Закона о ловству и правилнику одстрела.

Дивојарац којег је одстрије-

лио Марко има око 14 година, а био је у доброј физичкој снази и кондицији. Комисија за оцјену трофеја установила је да рогови овог дивојарца имају 106,75 СИС поена, према чему заслужују сребрну медаљу.

Б. Ш.

Њемачки метак 7x66 мм SE vom Hofe дуго плијени пажњу ловаца и спортских стријелаца својом феноменалном балистиком

Стогодишњи аристократски спринтер

Припадајуће карактеристике овај метак сврставају на прво мјесто када је ријеч о лову дивокоза и сличне дивљачи на даљинама од 200 метара па надаље

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ
ddragosavjelic@gmail.com

У једном од пријашњих бројева "Ловачких новина" детаљно смо представили ловачки карабин система "маузер 66" са такозваним телескопским затварачем и измјенивим цијевима. Ријеч је о конструкцији њемачког стрелачког шампиона, оружара и балистичара Валтера Гемана, оснивача фирме "Gehmann", познате по производњи стрелачке (такмичар-

ске) опреме и помагала. Искусним ловцима и стријелцима, првенствено старијих генерација, познато је да се име тог њемачког стручњака доводи у везу и са оживљавањем једног старог и егзотичног карабинског метка, чије су импресивне балистичке особине дуго привлачиле и још привлаче пажњу, макар као примјер раних истраживања и примјене научних сазнања у области ловне балистике. Ријеч је о метку 7x66 мм Super Express vom Hofe.

Између два свјетска рата балистичари, конструктори и произвођачи ловачке муниције пред себе су поставили задатак да чауру метка те количину и врсту барутног пуњења усагласе и оптимизују са калибром зр-

на и динамиком флуида (то јесте протоком барутних гасова који зрну саопштавају почетну брзину) на најбољи могући начин. Тако се, између осталог, експериментисало са новим конструкцијама чаура, нарочитим угловима рамена чаура, новим врстама барута, али и каписли, које ће барутно пуњење што равномјерније потпалити и активирати. Укратко, при конструисању се тежило

што бољим балистичким перформансама, са нагласком на почетне брзине и разантност путање про-

јектила. Показало се да комбиновање дугачке чауре велике запремине са барутом спорије брзине горења даје најбоље резултате.

На тој идеји настао је и метак 7x66 мм Super Express vom Hofe (као и метак 7x75 мм P SE vom Hofe, намијењен комбинованим пушкама).

МЕТАК 7X66 SEVN НАСТАО 1920. ГОДИНЕ, А 1955. ГОДИНЕ УСАВРШИО ГА ЈЕ ВАЛТЕР ГЕМАН, КОНСТРУКТОР КАРАБИНА "МАУЗЕР 66"

Конструисао га је њемачки балистичар Ернст Август фон Хофе, човек који уско сарађивао са неким од најистакнутијих стручњака свога времена, као што је Вилхелм Бренеке. Хофе је са једним пословним партнером 1930. године у Берлину основао фабрику муниције "Хофман", гдје се ова муниција првобитно производила.

7 x 6 6 мм Super Express vom Hofe развијен је на основу метка .404 Jeffery (сужавањем чауре), а карактерише га необична флашаста чаура, чији је пречник обода мањи од пречника тијела чауре. Дужина чауре је 66 мм, а укупна дужина метка 83,80 мм. Балистика овог метка била је у вријеме када је настао заиста фантастична, а добар број аутора и данас је сматра бољом од чувеног метка "7 мм ремингтон маг-

нум", чак и од вансеријског метка 7 мм Weatherby magnum (на пример, зрно 7x66 SE vom Hofe од 11 грама брже је од зрна 7 мм Remington magnum масе 11,34 грама за скоро 92 м/с, а од зрна метка 7 мм Weatherby magnum за 50 м/с). Почетна брзина, са одређеним типовима зрна, ишла је чак и до 1.100 м/с. Али и поред свих квалитета ова се муниција показала прескупом (о цијени оружја не треба ни говорити) па је недуго по увођењу нестала са тржишта. Ипак, било је то само привременог карактера.

ИАКО НАСТАО ПРИЈЕ 100 ГОДИНА, И ДАНАС БЕЗ ПРОБЛЕМА ИЗЛАЗИ НА МЕГДАН УЛТРАМОДЕРНОЈ МУНИЦИЈИ

Послијератни период и Валтер Геман

Након Другог свјетског рата, пошто је Њемачка започела са обновом, споменути пушкар Валтер Геман у Карлсруеу оснива 1949. године своју фирму. Убрзо се одлучио да занови метак 7x66 мм Super Express vom Hofe, а 1955. године он преузима и робну марку "Vom Hofe". Геман ће тај метак додатно побољшати, а конструисаће и специјално ново зрно названо Stopping-Geschoss "ToSto", слично Бренекеовим зрнима TUG и TIG. Била су то зрна са карактеристичним каналом изнад врата чауре, дном у облику чамца, челичном никлованом кошуљицом и предњим дијелом конструисаним да фрагментирате и наноси тешке повреде виталних органа чим се зрно нађе у тијелу ди-

вљачи. Задњи дио зрна заједно са тврдом језгром наставља даље и потпуно пенетрира. Ојачани дио кошуљице био је нешто мањег промјера, што је доприносило смањењу високог притиска.

Карабини у калибру 7x66 мм Super Express vom Hofe

Иначе, пушача у овом калибру је мало и све су луксузне и аристократске - углавном је ријеч о првокласним "шведским маузерима" и већ поменутој Гемановој конструкцији "маузер 66". Занимљиво је споменути да је Валтер Геман прототипове "маузера 66" испитивао у југословенским ловиштима, чему је лично присуствовао покојни великан југословенске ловне балистике магистар Душан Бојовић (о чему је и писао у својим чланцима).

Треба рећи и да постоје пушке чије цијеве су имале лежиште метка нарочите конструкције намијењено снижавању жестоких притисака које муниција 7x66 мм SE vom Hofe производи. У таквом лежишту раме чауре се при акти-

вирању метка деформисало формирајући још једно "раме" и остављајући веома кратак врат (у којем је углављено зрно). Сматрало се да је врат чауре у том тренутку већ обавио свој задатак и зрно се од њега одвојило, чиме је проток барутних гасова, а самим тим и притисак, био на најбољи начин оптимизован у сагласју са физиком, односно законима кретања флуида. Такве чауре остају након пуцања програмирано деформисане. Муницију 7x66 SE vom Hofe је производио мали број европских произвођача, попут њемачког DWM-а, шведске "Норме" и аустријског "Хиртнебергера". Среће се и европска фабричка муниција лаборисана америчким зрнима. Ознаке су: 7x66 мм SE / 7x66 Super Express VOM Hofe / 7.2x66 Vom Hofe / 7x66 SEvH / DWM 603 / 7.6x66.

У пракси је 7x66 мм SE vom Hofe метак који се може пожељети и задовољава готово све ловачке потребе, а посебно је погодан за пуцање на великим даљинама. Оптимална удаљеност за овај ка-

либар је 196-223 метра у зависности од типа и масе зрна. Али, пад зрна на 200 не прелази 3,5 цм, а на удаљености од 300 метара износи 13,3-19,5 цм. Примјера ради, са зрном масе 7,8 грама почетна брзина износи 1.078 м/с. На даљину од 300 метара такво зрно донесе брзину од 846 м/с! Овај податак сврстава метак 7x66 мм SE vom Hofe на прво мјесто када је ријеч о лову дивокоза и сличне дивљачи на даљинама од 200 метара па надаље. Метак развија висок притисак од 3.800 бара и има јак трзај.

Магистар Бојовић написао је да углавном све што важи за 7 мм Remington magnum важи у још већој мјери и за 7x66 SE vom Hofe и 7x75 мм P SE vom Hofe, да су сјајни за лов јелена на граничним растојањима и прави избор за љубитеље ексклузивне, тешко набављиве и веома скупе муниције. Пуцање на срнећу дивљач овим калибром, вели Бојовић, исто је што и пуцање топом на кокошке.

Данас је 7x66 SE vom Hofe у правом смислу ријечи егзотичан калибар, али, како то обично бива, поједини произвођачи уводе нове калибре и њихова балистичка својства рекламирају као последњи домет актуелног степена науке и технологије. Такав је случај и са модерним америчким метком .28 Nosler, који амерички произвођач чак рекламира као најмоћнији метак у калибру 7 мм. .28 Nosler заправо није ништа друго него клон старог њемачког аристократе 7x66 SE vom Hofe. Рецимо за крај - ако неко жели набавити свјежу муницију за свој "маузер 66" у овом калибру, то задовољство ће га коштати 240 КМ за кутију од 20 метака њемачке фирме "Sah Munitions GmbH".

Ловачко-спортски карабин "ругер мини 14" омиљен у рукама ловаца, стријелца и ранчера

Француска веза

"Ругер мини 14" води поријекло од чувене пушке "гаранд", конструкције Канађанина француског поријекла

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ
ddragosavljevic@gmail.com

Американци су још врло рано увидјели бројне предности полуаутоматских надобртночепним брзометним пушкама и почетком двадесетих година прошлог вијека отпочели опсежна истраживања и развој са намјером да репетирку "спрингфилд М190" замијене модерним полуаутоматским оружјем. Наиме, француска полуаутоматска пушка "Fusil Automatique Modele 1917" у калибру 8 мм Lebel, која је усвојена пред крај Првог свјетског рата, сматра се првом таквом пушком израђеном у озбиљнијој серији, а на француским искуствима почивао је и развој новог америчког оружја.

Упознавање са поријеклом и родословом карабина система "ру-

гер мини 14" води нас, дакле, у период између два свјетска рата, а почиње конкурсом америчке војске за рјешење нове службене полуау-

томатске пушке. Рођени Канађанин француске провенијенције - оружарски геније Жан Гаранд (касније свјетски познат под аме-

риканизованим именом Џон Гаранд) учествује на том конкурс. Након низа властитих прототипова, Гаранд са новоразвијеном, унапријеђеном и прилагођеном конструкцијом на крају односи побједу над конкурентским пушкама. Много тога је написано о пушкама система "гаранд М1", али је можда најпрецизније рећи да ова пушка припада елитном клубу чији чланови данас најбоље говоре сами за себе и то самом својом појавом. Према изузетној књизи "Hatcher's Notebook" генерал-мајора Јулијана С. Хечера, који је био члан комисије, војничка полуаутоматска пушка "гаранд М1" званично је усвојена 9. јануара 1936. године као "U. S. Rifle caliber .30, M1".

Легендарни ветеран "гаранд" извојевао је многе побједу у Другом свјетском рату и доказао се неприкосновеним квалитетом, поузданошћу и снагом. "Гарандом" су били опремљени амерички војници који су се искрцали на француске обале Нормандије, а генерал Патон за ту пушку једном је рекао да је "најбоља алатка за ратовање икада измишљена".

Полуаутоматска пушка "гаранд М1" пунила се одозго оквирима капацитета осам метака калибра .30 06 (7,62x63) а функционисала је на принципу гасне позајмице која се обављала кроз канал избушен сасвим близу уста цијеви. Такозвани клип дугог хода имао је вишеструку функцију, његов предњи крај налазио се испод цијеви и саобраћао је кроз дуги гасни цилиндар.

**КОНСТРУКЦИЈА
КАРАБИНА НАСТАЛА
ПРИЈЕ ГОТОВО 100 ГОДИНА**

Саставни дио тог клипа био је сложени задњи крај, видљив са десне стране оружја, који је на себи имао ручицу за запињање и нарочит коси канал за обртање ротационог затварача. Затварач је бравио у сандук уз помоћ два бријега. Након испалењеног посљедњег метка, лимени оквир "клип" избациван је нагоре уз карактеристични звонки метални звук. Задњи нишан био је диоптерског типа, а предњи класична мушица (пушка је била необично прецизна за једно полуаутоматско оружје).

"Гаранд М1" била је прва масовно усвојена и употребљавана службена полуаутоматска пушка у историји (америчка војска је једина од зараћених страна која је у Други свјетски рат ушла скоро потпуно опремљена пушком тог типа).

Произвођена је од стране неколико америчких фирми, поред матичне "Springfield Armory". Након што је рат завршен, она је постала службена пушка бројних земаља, многи су је и копирали уз мање или веће модификације (нпр. италијанска "Beretta BM59"), а у америчкој служби задржала се све до 1959, када је замијењена новом и модернијом аутоматском пушком М14 у калибру 7,62x51НАТО. М14 није била ништа друго до усавршени и модернизовани "гаранд" у новом калибру и са селективном ватром.

М14

Војничка пушка селективне ватре М14, која се кратко задржала у војничкој служби, настала је након низа различитих експерименталних прототипова развијаних од стране више инжењера при "Springfield Armory". Како је већ речено, "гаранд М1" доказао се као веома поуздано и робусно оружје, али већ пред крај Другог свјетског рата наметнула се потреба за нечим модернијим и ефикаснијим. Американци су, наиме, овога пута увидјели предности тада веома напредних њемачких аутоматских пушак StG44 израђених око такозваног средњег пушчаног метка калибра 7.92x33 мм Kurz па је истраживање ишло у овом правцу.

Требало је објединити карактеристике полуаутоматских и аутоматских пушак ("гаранд" и BAR) и карабина (М1 и М2), али и аутомата (М3 у калибру .45ACP) што је, између осталог, значило да се мора развити нови, краћи, лакши и блажи метак погодан за ефикасно отварање рафалне паљбе. Џон Гаранд лично је почео од модификовања стандардних пушак М1 додавањем селектора паљбе и кутијастих оквира капацитета 20 стандардних метака .30 06, што је брзо напуштено као лоше рјешење јер је чак и знатно тежа аутоматска пушка BAR М1918 била непрецизна и имала лошу контролу при рафалној паљби с рамена. Послије читавог низа експеримената са различитим, потпуно новим прототиповима аутоматских пушак, на којима је радило више група инжењера (прототипови Т25, Т47 итд), а дизајнираних око новоразвијене муниције 7,62x51НАТО, на крају је настала аутоматска пушка М14 заснована на Гарандовим прототиповима Т20Е2 и Т44 који воде директно поријекло од његовог модела М1. Читав тај развојни пут представља велику контроверзу,

па се и данас о томе доста пише и расправља, а пушка М14 ипак је била тешки промашај ако узмемо у обзир искуства, узоре и захтјеве од којих се пошло; исувише тешка, дугачка и незграпна, она није могла да обезбједи ефикасну контролу при рафалној паљби упркос новоусвојеној муницији калибра 7,62x51 која је само на папиру била обећавајућа у овом смислу. Конструкционо се није много разликовала од модела "гаранд М1" с тим да је уклоњен дугачки и незграпни гасни цилиндар који се пружао до уста цијеви, а отвор за гасну позајмицу избушен је ближе средини цијеви, примјењен је такозвани Вајтов систем са специјалним кратким клипом који преноси импулс на потисник затварача и не дозвољава улазак барутних гасова у цилиндар (клип је раздвојен на два дијела, а барутни гасови се брзо елиминишу). Додат је кутијаста одвојиви магацин капацитета 20 метака и селектор ва-

тре, а задржан је ротациони затварач са два бравећа бријега који функционише на начин истовјетан оном на М1. Задњи нишан био је и овдје типични диоптер, а предњи мушица. На устима цијеви налазио се разбијач барутних гасова.

РАЗВОЈНИ ПУТ ОВИХ ЛАКИХ ПУШАКА ВЕЖЕ СЕ ЗА ИМЕНА НЕКИХ ОД НАЈПОЗНАТИЈИХ КОНСТРУКТОРА

Пушка М14 у служби америчке војске задржала се од 1959. до 1964. године, када је замијењена пушком М16, конструкцијом Јуџина Стонера у сасвим новом калибру 5,56x45НАТО. Међутим, једна потпуно друга пушка на којој је радио Стонеров сарадник Џим Саливен, а која ће нешто касније настати, показала је да М14 има огроман потенцијал ако се сагради управо око метка 5.56. Рич је о карабину "ругер мини 14".

"Ругер мини 14"

Фирму "Sturm, Ruger & Co" основали су 1949. у граду Саутпорту, у америчкој савезној држави Конектикат, умјетник-хералдичар и

предузетник, дипломац са универзитета Јејл Александер Мекормик Старм и талентовани проналазач, један од познатих и доказаних оружарских умова 20. вијека Вилијам Батерман Ругер. Он је био заљубљеник у оружје још од дјетињства, када је од оца на поклон добио пушку. Касније, као студент, у једној празној соби направио је радионицу у којој је конструисао пушкомитраљез. Техничке цртеже, које је израдио на кухињском столу, доставио је 1938. војним званичницима којима се конструкција толико допала да су младог Ругера посавјетовали да постане конструктор оружја. Тако је и било, а десет година касније Ругер и његов партнер Алекс Старм представили су први производ новоосноване фирме - био је то чувени спортски полуаутоматски пиштољ "ругер стандард" у калибру .22lr који је брзо освојио не само срца спортских и рекреативних стријелаца већ је и усвојен од стране америчке војске као пиштољ за вјешбу. Током 53-годишње каријере Ругер је помогао у развоју и сам патентирао на десетине различитих модела спортског и ловачког оружја, од којих су неки постигли огроман успех и популарност чим су се појавили. Оружје са Ругеровим карактеристичним орлом широм свијета је познато по техничким иновацијама, квалитету, прецизности, поузданости и безбједности. Године 1965. компанији "Ругер" придружио се такође познати инжењер и конструктор оружја Лерој Џејмс Саливен. Саливен је претходно радио са Јуџином Стонером на конструкцији аутоматске пушке М16 и на том пројекту се доказао као веома талентован и способан (Саливен је одговоран за пропорционално смањење димензија Стонерове АР10, односно њено прилагођавање далеко мањем метку .223). Многе Саливенове конструкције, попут пушкомитраљеза "Ultimax 100" и журишне пушке SAR 80 (популарне

The Mini-14 is a scaled-down Ruger version of the famous U. S. Garand-type rifles. It embodies the proven engineering ideas and superior materials that are standard in all Ruger products. Introduced in 1972, after more than five years of engineering and development, the Mini-14 has been widely accepted by Government and law-enforcement agencies all over the world. Now, with expanded production facilities operating smoothly, the Mini-14 can be offered for sale to individuals.

Ranchers and outdoorsmen will recognize the advantages of this small, reliable autoloader. The Mini-14 is ideal for carrying in a saddle scabbard, pickup truck, camper, or afoof. In spite of its compact design, light weight and low recoil, the Mini-14 speaks with real authority. The simple, rugged components of this rifle ensure dependable performance, even with rough use, and reflect Ruger quality in design and manufacture.

Ballistics of the .223 Cartridge:
The .223 (5.56mm) cartridge was originally adopted by the U. S. Armed Forces. It is commercially produced and is available in the United States in a variety of bullet configurations. The catalog muzzle velocity is 3300 feet per second, with 1330 foot pounds of muzzle energy.

Technical Data:
Weight of Basic Rifle: 6.4 lbs. Length: 37.25" Barrel Length: 18.5" Sight Graduations (Adj. for Windage & Elevation) One minute of angle adjustments. Feed: Detachable 5-Round Box Magazine. Trigger Pull: 4.5 lbs. Maximum Range (Approx.): 3000 Yds. Ammunition: Standard U. S. Military Ball or Commercial .223 (5.56 mm). Catalog No. Mini-14-5. Suggested Retail Price: \$200.00.

*An optional 20-round box magazine for the Mini-14 are available from Ruger Division.

FREE CATALOGS AND INSTRUCTION MANUALS WHICH CONTAIN APPROPRIATE WARNINGS AND ADVICE FOR THE USE OF ALL MODELS OF RUGER FIREARMS ARE AVAILABLE FROM THE FACTORY ON REQUEST. WRITE TO RUGER, AN STURM, RUGER & COMPANY, INC. Southport, Connecticut 06490 U. S. A.

ALL RUGER FIREARMS ARE DESIGNED AND MANUFACTURED IN RUGER FACTORIES IN THE UNITED STATES OF AMERICA

"сингапурке"), постигле су необично велики интернационални успех и сматрају се изузетно успјелим и

данас. Знајући све то, Бил Ругер је Саливену повјерио нарочит задатак - требало је да војничку аутоматску пушку М14 калибра 7,62x45 мм пропорционално смањи и прилагоди метку .223 "ремингтон" (5,56x45 мм). Изазов је прихваћен и рад су заједно започели имајући на уму првенствено цивилно тржиште, али надајући се и евентуалним војним наруџбама (Саливен је, према властитим ријечима, Ругеру скретао пажњу на то да је војска већ усвојила пушку М16 и да се неће одлучити за полуаутоматско оружје које изгледа као типична ловачка, а не журишна пушка). Водило се рачуна о томе да се конструкција М14 упрости и у што већој мјери појефтини и поједностави производња, а уведене су и одређене

иновације. Тако је 1974. рођена пушка "ругер мини 14". Ругер и Саливен су на "мини 14" примијенили нарочит систем позајмице барутних гасова са такозваним фиксним клипом. Наиме, специјални кратки клип намијењен преносењу импулса барутних гасова при паљби је непокретан. Он залази у одговарајући отвор на предњем крају шипке-потисника затварача (која, дакле, има улогу и коморе гасне позајмице) чији задњи крај има исти облик и функцију као на великој М14. На њему се са десне стране налази ручица затварача и плоча са косим каналом која је намијењена ротирању већ описаног ротационог затварача са два бријега који брави у сандук.

Карабин "мини 14" био је пун погодак и након представљања брзо је прихваћен од стране ловаца у матичној земљи, али у и свијету. Временом су развијане различите варијанте, од којих је такозвана "ранчерска пушка" имала могућност лаког монтирања оптичког нишана, а конструкционо је ријешена тако да избацује чауре под блажим углом. Развијена је и верзија са селективном ватром АС-556, пиштољским рукохватом и металним преклапајућим кундаком као и верзија израђена у потпуности од нерђајућег челика и са полимерским кундаком. Кундачи могу бити од пуног дрвета, ламината или полимерни. "Мини 14" у калибру 7,62x39 зове се "Mini Thirty" и популарна је због јефтине и лако доступне муниције за АК47.

"МИНИ 14" НАСТАЛА ПРОПОРЦИОНАЛНИМ СМАЊЕЊЕМ ВОЈНИЧКЕ ПУШКЕ М14

Тако је, захваљујући америчким конструкторима Билу Ругеру и Џиму Саливену, легендарна и бесмртна конструкција Канађанина француског поријекла Џона Гаранда наставила да живи у рукама огромног броја ловаца, спортских и рекреативних стријелаца, ранчера и авантуриста, али и француских служби реда које су "ругер мини 14" под ознаком "Musketon AMD" усвојиле крајем седамдесетих година прошлог вијека. Кроз тај карабин се у новој инкарнацији и на симболичан начин стара Гарандова конструкција вратила на тло Француске - земље којој је у рукама америчких војника у Другом свјетском рату донијела слободу.

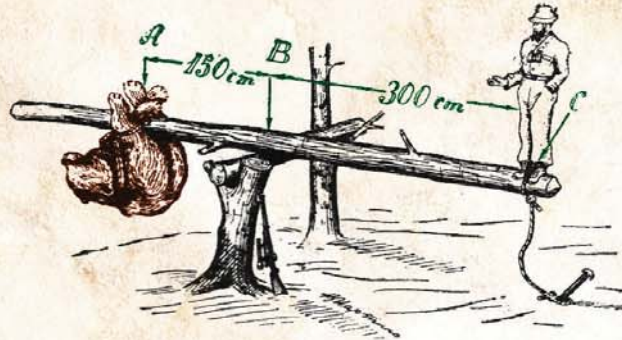
НАПИСЕ ИЗ ПРОШЛОСТИ О ЛОВСТВУ ЗА ВАС ПРИРЕЂУЈЕ ДРАГАН МИЛОВИЋ - БРКО 20

ДЕВЕТСТО ДЕСЕТИХ

За вријеме аустро - угарске управе над БиХ, у Сарајеву је 1911. године формирано Друштво за развијање ловства «Grüne Gilde» (зелени еснаф). Како је писало у оснивачком акту, циљ Друштва је упражњавање лова у здравом духу спорта, у складу са законом и ловним редом, те заштита и његовање дивљачи на својој територији, као и вјежбање својих чланова у стрелаштву. Друштво је 1914. имало 100 чланова и њиме су руководили: председник - Карл Хансман, подпредседник - Теодор Сухи, секретар - Паул Кукуч, благајник - Емил Фабијани, а имали су и два ловочувара - Валтазара Полта и Јозефа Бајера.

БОСАНСКИ ГЛАСНИК (BOSNISCHER BOTE) за 1914. годину

Ово Друштво је окупљало прије свега странце, који су у БиХ дошли са аустроугарском окупацијом, док је на супрот њима од 1894. године постојало Ловачко друштво «Сарајево», чије су чланство претежно чинили домаћи људи. Пропашћу Хабзбуршке монархије, «Грине гилде» се прилично осуло јер је тада наше просторе напустило доста «куфераша» (како је народ звао стране чиновнике и друге странце на раду у БиХ). Истини за вољу, добар дио њих је остао и код нас да живи, па је поменуто Друштво постојало све до 1924. године, када се фузионало са ЛД «Сарајево» током процеса стварања Савеза ловачких организација у БиХ (СЛО у БиХ). Неки од бивших чланова «Гилде» били су чак врло активни у де-ха ловству као што су Фриц Зајхерт, виши банкарски службеник и Емил Фабијани, директор електричне централе у Сарајеву, који су тридесетих година бирани у Управни одбор и на функцију секретара Савеза. Фабијани је посједовао и изузетно богату збирку старог оружја која је приказивана на многим домаћим и међународним ловачким изложбама. Упркос томе, многе

патриотске организације његово привредно и политичко дјеловање оцијениле су као неолојално тадашњој држави. (ДМБ)

ДЕВЕТСТО ТРИДЕСЕТИХ

На молбу ловаца и житеља села Улобића, а на основу расписа Управе Дринске Краљевске Бановине бр. 32128/33, Среско начелство у Сарајеву је својим актом од 1. јула 1935. године заказало хајку на медвједе месождере у предјелу Подјахорина-Пасја глава. Хајка ће се одржати у недјељу 7. јула, са почетком у шест сати и њоме ће руководити референт Шумске управе, госп. Симо Хандић. Позивају се сви сарајевски ловци да се у што већем броју пријаве својим ловачким друштвима, а спискови учесника биће достављени надлежној шумској управи. Полазак ловаца из Сарајева одређен је за суботу у 14:30 возом до станице Пале, а одатле туристичким путем преко Бистрице у Павловац и Мокрине, гдје ће бити зборно мјесто свих хајкача код куће Васа Пандуревића. Сви овдашњи ловци треба неизоставно да учествују јер су се медвједи на овом подручју нарочито остварили. У задње вријеме на простору од Равне планине до Улобића заклали су самих 26 волова, а има и домаћина којима је страдала сва крупна стока.

„Југословенска пошта“ 3, 4 и 5. јул 1935.

Уколико на удаљеном планинском простору желимо приближно одредити тежину одстреленог медвједа, прије

гуљења и черечења, а да за то немамо других средстава, можемо примјенити један америкашки начин мјерења, као што је приказано на цртежу. За тај посао нам је потребна једна чврста облица дужине 5 до 6 метара, коју ћемо пребацити преко неког повишеног ослонца и довести је у равнотежу, те на том мјесту обиљежити тачку Б. Тањи дио те облице провући ћемо између медвећих сапетих ногу, да би на дужи дио од ослонца стао ловац и помијерао се дуж поменуто облице док се поново не успостави равнотежа. Тада се измјери дужина АБ од ослонца до закаченог медвједа и дужина БЦ од ослонца до стајног мјеста ловаца да би се простом рачунском радњом дошло до тежине медвједа. У нашем примјеру то изгледа овако: растојање АБ је 150 см, а БЦ је 300 см, док је ловац тежак 80 кг и у том случају примјењујемо следећу рачуницу: 80 помножимо са 300, па подијелимо са 150 једнако је 160 кг, што је добијена тежина медвједа. Да би извели ово вагање у опреми морамо имати сјекиру и метар, а све је много лакше ако у послу учествује више ловаца. На исти начин можемо „вагати“ вепрове, јелене и слично.

„Ловац“ бр 11 - 12, 1936. год.

Мада је у цијелој Европи ова зима 1930/31. била прилично блага, ипак је према писању швајцарске штампе само у Алпима од лавина страдало 110 лица. Нарочито трагичан случај десио се ове зиме на италијанско-француској граници

када је страдала читава чета италијанских ловаца која је тражила своје нестале другове. Несретнике је засула огромна лавина и сви до једног сада почивају у леденом бијелом гробу, док су се нешто доцније живи и здрави појавили нестали ловци за којима је вршена потрага.

Дневне новине «Вечерња пошта», 19. фебруар 1931.

ДЕВЕТСТО СЕДАМДЕСЕТИХ

Ловачко друштво «Миле Скробић» из Дубице данас броји око 300 чланова. Задовољни су фондом дивљачи у свом ловишту, посебно срнећом каже председник Друштва Милан Радојчић и додаје да у ловишту често имају и јелене који преко Саве долазе из Славоније. Једино је бројност зеца у опадању, па је стављен ван ловног режима у задње двије године, али је зато фазан у експанзији. Прошле је године од фазанерије у Оџаку купљено 1800 пилића који су прошли кроз 12 прихватилишта у ловишту. За сву дивљач се редовно износи храна и домаћински зе узгаја и чува путем сталних интерних патрола.

„Ловачки лист“, 1. фебруар 1979.

ДЕВЕТСТО ОСАМДЕСЕТИХ

На тридесетдеветом по реду првенству БиХ у гађању глинених голубова, које је одржано 9. августа ове године на олимпијском стрелишту у Бања Луци, прво мјесто у екипном надметању припало је домаћој екипи «Козара-Тргопромет» са 426 погодака од могућих 450. Други су били стријелци екипе «Лане» из Цазина, а трећи стријелци «Чауш»-а из Братунца. У појединачној конкуренцији сва три прва мјеста заузели су стријелци побједничке бањалучке екипе. Прво мјесто је заузео Зоран Николић, прошлогодишњи првак, други је био Џевад Хазнадар, а трећи Милан Шотра.

„Ловачки лист“, октобар 1986.

Најбројнија
невладина
организација трећу
годину заредом
увеличала прославу
9. јануара

Ловци честитали 28. рођендан Српској

Овом свечаном шетњом жељели смо да заједничким снагама и са достојанством покажемо да смо достигли демократску зрелост, те да поносно заузмемо своје мјесто и колективно увеличамо овогодишњу прославу Дана Републике. Увјерен сам да смо у томе успјели, поручио Минић

ПРИРЕДИЛА:
МИЛИЈАНА ЛАТИНОВИЋ
milijanal@glassrpske.com

Чланови Ловачког савеза РС, њих 50, из свих регија Српске, увеличали су прославу 9. јануара - рођендана Републике, поносно корачајући у свечаном дефилеу са осталим представницима цивилног сектора и Министарства унутрашњих послова.

Ловачки савез је трећу годину заредом био дио централне прославе Дана Републике, која је ове године одржана под мотом "За сва времена", а којој су присуствовали бројни званичници Српске, БиХ и Србије.

Демократска зрелост

Предвођени првим човјеком савеза Савом Минићем, ловци из свих крајева Српске представили

су се за 28. рођендан Републике као и претходних година и самим тим потврдили да су врло озбиљна организација која броји више од 23.000 чланова. Баш као и сви ешалони и ловци Српске, добили су велики аплауз неколико хиљада присутних грађана и званичника из Српске и Србије.

Учешћем у свечаном дефилеу, у рекордном броју, представници најбројније невладине организације у РС показали су добру организованост и дјеловање, а уједно и уљепшали дан када је настала Српска.

- Овом свечаном шетњом жељели смо да заједничким снагама и са достојанством покажемо да смо достигли демократску зрелост, те да поносно заузмемо своје мјесто и колективно увеличамо овогодишњу прославу Дана Републике. Увјерен сам да смо у томе успјели - поручио је Минић.

У част 28. рођендана Републике Српске, хиљаде застави вијори-

ло се у њеном највећем граду, а чланови Ловачког савеза РС су у свечаном дефилеу корачали раме уз раме са око 2.400 учесника из цивилног и безбједносног сектора. Поносно корачајући поред окупљених грађана и представника политичког врха Српске и Србије, припадници ешалона Специјалне антитерористичке јединице МУП-а Српске пјевали су пјесму "Јунаци са Кошара", а затим су и остали учесници, углас, отпјевали "Пукни зоро".

Српска за сва времена

Са прославе 28. рођендана Републике поручено је да је Српска настала у миру, одбрањена у рату, а све до данас очувана због љубави и вишевијековне жудње за слободом. Још једном је наглашено да Српска жели мир и да постоји за сва времена.

Предсједница Републике Жељка Цвијановић нагласила је да је 9.

јануар дан окупљања и заједништва, када се на посебан начин слави слобода.

У ЕШАЛОНУ 50 ЛОВАЦА ИЗ СВИХ КРАЈЕВА СРПСКЕ

- Поносни смо што имамо Републику Српску, али и одлучни да је чувамо и јачамо у будућности. Наша обавеза је да цијенимо и поштујемо жртву оних који су слободу одбранили у рату, посебно који су дали животе и дијелове тијела да би одбранили право српског народа на живот. Зато Српска траје 28 година и наставиће да траје за сва времена, како гласи и овогодишњи слоган прославе. Наша прошлост, садашњост и будућност налажу нам да увијек идемо правим путем и да се спремно носимо са изазовима. Изазова је било и биће - поручила је Цвијановићева.

Српску, како је нагласила, држи љубав њених грађана према Републици.

- Без те љубави и пожртвованости имали бисмо прошлост и можда комадић садашњости, не будућност. Али, имамо будућност, захваљујући храбрости оних који су Српску стварали и одбранили, неуморно чували, изграђивали и развијали - нагласила је Цвијановићева. Истакла је да је важно јачати капацитете Српске, одржавати нераскидиве везе са Србијом, сарађивати са Русијом, Кином и другима.

- Обавеза је да штитимо надлежности и уставни капацитет. Радимо на томе да Српска буде стабилна и да љубав коју наш народ за њу осјећа буде наш трајни заједнички капитал који ће помоћи да, живећи у миру, унапређујемо Српску као успјешну

Бесједа

Бесједу на свечаној академији у Бањалуци поводом прославе 9. јануара - Дана РС, одржао је прослављени драмски уметник из Србије Милош Биковић, истакавши да су борци Републике Српске направили подвиг дајући своје животе за слободу и истину, те тако допринијели васкрсењу цијелог српског народа и да тај подвиг обавезује на јединство.

- Бранећи Српску, бранили сте српство, а данас бранећи Косово и Метохију, те Српску цркву у Црној Гори не бранимо црквена здања, него бранимо свој интегритет, право на живот, бранимо свој дух. Сувише је скупа била наша историја да бисмо је тек тако предали, тек тако заборавили. Бити Србин никада није било лако. Ни 1389, 1914. ни 1941, као ни 1991. и 1999. године, а данас је као никада до сада јасно да се српски народ налази на бранику православања. А немамо ни велика рудна богатства, ни космични ни нуклеарни програм, ни велику светску економију, али имамо дух светосавља - рекао је Биковић.

Тај дух пружа, како је рекао, снагу за супротстављање.

- Када напустимо дух светосавља, гушимо се у декаденцији и примитивизму и корупцији. Без тог духа, његоване духовности и културе, као и да не лично на Србе. Тај дух светосавља није резервисан само за православне Србе, него и за нашу браћу муслимане, католике и Јевреје,

те за све оне који у миру и љубави желе са нама комад неба. Најважнији носиоци тог духа су људи - рекао је Биковић.

Он је подвукао значај одржавања сјећања на живот и рад Светог Саве, који је, као и многи млади данас који одлазе из своје земље у потрази за знањем или материјалним статусом, отишао из Србије у Свету гору, иако је и тада у Србији било манастира, али се увијек враћао у отачаство, издижући Српску цркву на виши ниво, док јој није обезбиједио и самосталност.

► заједницу - рекла је Цвијановићева.

Српски члан Председништва БиХ Милорад Додик истакао је да је Српска синоним за слободу српског народа, те да је то сан који је сањан стотинама година.

- Много љубави је уткано у Републику Српску и зато је она величанствена. Срби су увијек тамо гдје нису имали слободу били, не само неслободни, већ су били и прогањани, уништавани, одвођени у логоре и бјесомучно убијани да би се затрло српско име, поријекло и будућност. Српска и њених 28 година постојања је величанствена ствар, а постала је чињеница на карти свијета. Српска има народ који вјерује институцијама, воли Српску и који је загладан у Србију - истакао је Додик.

НАЈБРОЈНИЈА НЕВЛАДИНА ОРГАНИЗАЦИЈА ПОКАЗАЛА ДОБРУ ОРГАНИЗОВАНOST

Српска, како је рекао, није република инага.

- Ми овдје зато што смо Срби, не сметамо ниједном муслиману, Хрвату нити било коме другоме. И они који оспоравају наш празник слободно живе у Српској. Не требамо им замјерити, они ће оспоравати, а ми славити и обиљежавати - поручио је Додик и додао да Српска има шта да покаже за својих 28 година.

Милорад Додик и Саво Минић

- Република Српска је показала виталност и да њено постојање не може да буде сметња, осим онима који би жељели да нам господаре животима, узму наш простор и на-

шу територију. Не смијемо да бјезимо од интеграције са Србијом, ту ствар нико не може да заустави. То је наша жеља и имамо право на наше самоопредељење. Доћи ће

вријеме када ћемо имати то право. Ми хоћемо мир на овим просторима - рекао је Додик.

Српски члан Председништва БиХ је нагласио да слободе нема без државе.

- Наш дан је одабран 1992. године у миру да се створи Српска као израз трајног захтјева Срба са ових простора за државом. Створена у миру, брањена у рату, одбрањена у овом времену, Српска је данас на понос свих нас стабилна, мирна, посвећена развоју и слободи свих у њој, а слободе за Србе нема без државе. Обиљежавамо и славио наш дан - истакао је Додик и поручио да ће Република Српска наставити да слави Дан Републике, без обзира на све оне који другачије мисле и настоје да то оспоре.

Прослави Дана Републике Српске и ове године, као и лани, присуствовала је и премијерка Србије Ана Брнабић, која је у обраћању на свечаној академији подвукла да је Република Српска симбол за стабилност, мир и безбједност, што сви треба да виде и поштују.

- Србија као матица има обавезу да води рачуна о српском народу где год живео - рекла је Брнабићева и додала да је поносна што државни врх Србије и спроводи такву политику помагања српском народу, те политику сарадње и мира са сусједима.

Срби, нагласила је, морају да, упркос изазовима, очувају свој идентитет, те да се мора дати јасан сигнал да су потребни мир, стабилност, просперитет и боља будућност.

Дан Републике Српске обиљежен је широм Српске, која је основана 9. јануара 1992. године под првобитним називом Српска Република БиХ. Основали су је српски посланици у тадашњој Скупштини БиХ, након што су прегласани у кључним питањима која су се тичала опстанка Југославије и након што су припадници другог два народа кренули у сецесију мимо воље Срба, који су имали конститутивни статус.

Дервенћани угостили више од 500 ловаца у традиционалној акцији

Пало десет шакала

Очекивали смо око 300 гостију, а иако је та бројка готово удвостручена, то нас није спрјечило да организација како погона, тако и саме припреме мјеста за сједење и хране буде на завидном нивоу

Ловачко удружење "Мотајица" из Дервенте организовало је у Босанским Лужанима трећу хајку на шакала, која је уједно била и најуспјешнија до сада. На једном мјесту окупило се више од 500 ловаца из земаља окружења, а одстријељено је десет шакала и три лисице. Прво овакво окупљање привукло је 170 ловаца, а већ трећу "Шакалијаду" походили су ловци из Петрова, Вуковца, Костајнице, Српца, Бањалуке, Теслића, Крупе на Уни, Модриче, Витеза, Прњавора, Станара, Брода, Добоја, али из Пакраца

(Хрватска), док су први пут у Лужане гости стигли и из Словеније.

- Очекивали смо око 300 гостију, а иако је та бројка готово удвостручена, то нас није спрјечило да организација како погона, тако и саме припреме мјеста за сједење и хране буде на завидном нивоу. Што се тиче самог лова, морам да похвалим погон који је стварно направио изузетан посао са одстријељених десет шакала и три лисице, а то само показује колика је била озбиљност погона и смиреност ловаца на чекама - задовољан је Дарко Бећа-

ревић, председник Ловачког удружења "Мотајица", додајући да је подигнут висок ниво квалитета организације који ће морати да испрате и наредне генерације.

Бећаревић је нагласио да ће послиједњи викенд у јануару бити резервисан за ову манифестацију и наредних година.

- Поносан сам јер смо и ми ловци допринијели да Дервента буде препознатљива још по нечему, а то је засигурно ова "Шакалијада" која расте из године у годину. Захваљујем свима који су на било који начин допринијели да догађај протекне у најбољем реду, а посебно секцији Лужани, пошто они сваке године носе највећи терет организације - рекао је Бећаревић.

ОДСТРИЈЕЉЕНО ДЕСЕТ ШАКАЛА И ТРИ ЛИСИЦЕ

Он је такође захвалио и председнику Ловачког савеза Републике Српске Сави Минићу који је био гост на овој манифестацији. Посебно је истакао његову подршку развоју ловства у Републици Српској, али и дервентском удружењу.

Другу годину заредом лијепо дружење у ЛУ "Дубрава"

Забрђани добри домаћини

Лијепо активност покренуто прошле године ловци "Дубраве" из Забрђа код Угљевика наставили су и на почетку 2020. године када су организовали друго ловачко вече. Сала свечаног салона "Торлаковић" у Угљеву поново је била препуна ловаца, што довољно говори колико су ловци овог малог удружења цијењени и колико имају пријатеља не само у Угљеву и Семберији, него и околини. Тако су поред домаћих ловаца у госте стигли представници Ловне регије Семберија и Мајевица, побратими из Сусека, Црњелова и Вишеграда, представници установа и предузе-

ћа из Угљевика, начелник општине Василије Перић и председник скупштине Ђоко Симић. Председник "Дубраве" Милан Лазевић зажелио је добродошлицу свим

ловцима и посетиоцима, а Перић поново истакао да општина Угљевик има добру сарадњу са са три ловачка удру-

жења са општине Угљевик и да ће ова локална заједница увијек као и до сада помагати њихов рад. За богату ловачку томболу због вриједних награда опет је било велико занимање, јер су као главне награде биле двије пушке и два телевизора.

М. Б.

Руководство ЛУ "Чауш" задовољно како функционишу ствари у удружењу

У лијепој атмосфери уживало око 250 људи, међу којима су биле и многе ловачке породице, као и гости из Зворника, Сребренице, Козлука и Бајине Баште

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Када ЛУ "Чауш" из Братунца организује ловачко вече, онда је то догађај који изазива посебну пажњу у овом градићу на лијевој обали Дрине. Тако је било и 25. јануара, на ловачкој забави која је њепотом дружења и масовношћу још једном потврдила колико су овакве манифестације популарне у овом дијелу приобаља Дрине.

Братуначки ловци, заједно са својим гостима, ловцима из регије Бинач и колегама преко Дрине, из Бајине Баште и Љубовије, показали су колико лов, као спорт и хоби, може да повеже и зближи људе и када нису у природи и ловишту, станишту дивљачи.

БРАТУНАЧНИ ОБЕЗБИЈЕДИЛИ ПЕТ ТОНА КУКУРУЗА И 600 КИЛОГРАМА СОЛИ ЗА ПРИХРАНУ ДИВЉАЧИ У ЗИМСКИМ УСЛОВИМА

Челни људи ЛУ "Чауш" љубазно су дочекивали све госте, међу којима су били члан Управног одбора Ловачког савеза Републике Српске Здравко Илић и предсједник Савјета ловне регије Бинач Петар Влачић, те предсједници ловачких удружења из Зворника, Сребренице, Козлука и Бајине Баште са својим сарадницима. Традиционално, на крају ловног периода, братуначки ловци организују забаву за своје чланове и пријатеље њиховог удружења. У лијепој атмосфери уживало је око 250 људи, међу којима су биле и многе ловачке породице.

ТРАДИЦИЈА
ЛОВА У
БРАТУНЦУ ЈЕ
ДУЖА ОД
ЈЕДНОГ
ВИЈЕКА

Традиционална ловачка забавица Вече дружења доброг расположења

Ловачко вече као породични празник

Признања заслужнима

На ловачкој вечери додијелена су признања једном броју чланова удружења за допринос развоју ловства на овом подручју. Захвалнице су добили Остоја Десанчић, главни лововођа, Златко Зарић, предсједник Скупштине ЛУ "Чауш", Жељко Зарић, предсједник секције Дубовик, Богдан Станковић, предсједник секције Јасеник, Зоран Стевановић, предсједник секције Кравица, Сретен Млађеновић, предсједник секције Церовац, Милосав Ђурковић-Сунђо, ловац из секције Дубовик и Сенахид Муратовић, ловац из секције Кравица.

- Иза нас је још једна успјешна година проткана бројним активностима на развоју и унапређењу ловства на подручју општине Братунац - каже секретар ЛУ "Чауш" Видоје Зарић, који је пригодним ријечима поздравио све присутне, те захвалио свима који су помогли у организацији ове ловачке вечери, прије свега многобројним спонзорима, али и локалној власти и начелнику општине Братунац Недељку Млађеновићу.

Зарић каже да је природа на овим просторима уистину била издана, подаривши богат фонд дивљачи, али и да су овдашњи ловци годинама водили бригу о ловним подручјима, шумама и дивљачи.

Братуначки ловци су, наине, посљедњих година учинили много на обогаћивању ловишта и заштити

дивљачи.

- У нашем ловишту има много дивљачи, посебно племените, за чије бројно стање су понајвише заслужни наши ловци. Ово поднебље карактерише присуство зеца, фаза-

Значајан догађај у Братунцу

Обава у Братунцу ења и жења

Успјешни резултати

Председник "Чауша" Милош Тодоровић нагласио је да међу члановима удружења влада хармонија.

- Ми смо добро организована, компактна целина, домаћински газдујемо ловиштем. Јединство и слога нашег чланства манифестовани су у многим акцијама. Председници секција добро раде свој посао, лововође такође и апсолутно сам поносан на резултате нашег рада - истакао је Тодоровић.

Међу гостима и представници Ловачког савеза Републике Српске

Ловна инфраструктура

У ЛУ "Чауш" све је развијенија ловна инфраструктура. Широм ловишта подигнуте су бројне високе чеке, изграђена солила, појилишта, те хранилишта за срнећу и фазанску дивљач. - Захваљујући пројектима које реализује Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, заједно са Ловачким савезом Републике Српске, наше удружење постало је богатије за три високе чеке, четири хранилице за прихрану дивљачи и три надзорне камере - наглашава Видоје Зарић, додајући да се посљедњих година доста радило на изградњи узгојних и ловних објеката.

на, срнеће дивљачи, дивљих свиња, али и медвједа и вука - наглашава Зарић.

Чланови ЛУ "Чауш" своје ловиште и богат фонд дивљачи несебично су понудили и другим ловцима. Често се организују заједнички изласци у лов на дивље свиње и срнећу дивљач, прије свега са колегама из сусједних друштава у регији Бирач, али и са својим пријатељима преко Дрине, у Србији, члановима ловачких друштава у Љубовији и Бајиној Башти.

Управо то пријатељство и дружење у лову пренијело се и на овакве манифестације.

- Са ловцима из Братунца имамо дугогодишњу успјешну сарадњу и побратимске односе. Дружимо се, посјећујемо једни друге, идемо у лов - каже Станимир Милутиновић, председник ЛУ "Соко" из Бајине Баште, које у 19 секција броји око 600 чланова.

И Здравко Илић, који ловце регије Бирач представља у Управном одбору Ловачког савеза Републике Српске, један је од редовних учесника ловачке забаве у Братунцу.

- Лијепо је бити у овако пријатном друштву. Ловци представљају један од стубова заштите правих вриједности и традиције, манифестујући своју љубав према природи и дружењу - истиче Илић, кога затичемо у добром расположењу с колегама из Зворника, Шековића, Козлука...

Иначе, традиција лова у Братунцу је дужа од једног вијека. Давне 1919. године, под именом "Бојна", у Братунцу је основана ловачка организација, тако да је данас ЛУ "Чауш" једно од најстаријих у Републици Српској. У пет секција окупља око 200 ловаца, који газдују ловиштем од близу 30.000 хектара.

Повјерење искусним кадровима Влачић на челу ловне регије Бирач

Подршка и захвалност: Петар Влачић, Видоје Зарић, Мирољуб Цвјетиновић и Здравко Илић

Мирољуб Цвјетиновић добио подршку за избор новог члана будућег Управног одбора ЛС РС

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

На челу ловне регије Бирач од средине децембра прошле године налази се председник ЛУ "Бишина" из Шековића Петар Влачић. Он је на посљедњој сједници Савјета ловне регије Бирач, добио једногласно повјерење да у наредне четири године предводи ову ловну регију, у којој егзистира око 2.000 ловаца.

**УДРУЖЕЊА РЕГИЈЕ
ДОБИЛА ОКО 90.000
КМ ПОДСТИЦАЈА**

- Даљи развој ловства, прије свега обогаћивање и заштита наших ловишта, уз континуиране активности на подизању ловне инфраструктуре, сигурно се намећу као приоритетна питања у будућем раду Савјета наше ловне регије, чије су чланице ловачка удружења из Власнице, Милића, Сребренице, Братунца, Шековића, Осмака, Зворника и Козлука, те посебног ловишта "Сушица" из Сребренице - каже Влачић, додајући да је ловство на овим просторима посљедњих година доживјело експанзију, захваљујући, између осталог, и

пројектима који се реализују у сарадњи са Ловачким савезом и Владом Републике Српске.

Како се чуло на сједници Савјета одржаној у Братунцу, вриједност пројеката које у посљедње двије године Ловачки савез спроводи у сарадњи са Владом Српске и ресорним министарством на подручју регије Бирач премашује улагања од 90.000 марака.

- Ловишта у регији Бирач постала су богатија за нове модерне чеке, надзорне камере, хранилице и све друго што би допринијело развоју и унапређењу ловства на овим просторима - истиче Влачић, иначе носилац Златног ордена, највишег признања ЛС РС.

Савјет ловне регије Бирач једногласно је дао подршку Мирољубу Цвјетиновићу из Сребренице за избор новог члана будућег Управног одбора ЛС РС. Цвјетиновић, такође носилац Златног ордена, дугогодишњи је секретар ЛУ "Јавор", а својевремено је обављао и дужност председника Савјета ловне регије Бирач.

Учесници овог састанка изразили су захвалност Здравку Илићу, који је у два мандата представљао ловну регију Бирач у Управном одбору ЛС РС, као и Видоју Зарићу, досадашњем председнику ловне регије Бирач, који су, како је речено, са пуно успјеха обављали ове важне функције.

Поткровље породичне куће најстарији србачки ловац претворио у вр

ПИШЕ: ДЕЈАН ЈОВИЧИЋ
lovacken@gmail.com

Ловчев музеј, који је у поткровљу породичне куће адаптирао један од најстаријих србачких ловаца Душан Лепир (75), несвакидашња је збирка трофеја и експоната који су вриједно прикупљани пуне четири деценије.

Овај страствени заљубљеник у природу ловом се почео бавити још од 1976. године и већ тада се у њему родила идеја да направи ловачки кућак у свом дому који је по много чему јединствен у Републици Српској, али и шире. У двије просторије смјештени су не само трофеји дивљачи које је одстријелио, већ и дрвене скулптуре животиња, уникатни столови, столице и други намјештај који је лично израђивао, па чак и фигура ловца у природној величини, која представља његов аутопортрет.

- Овај музеј за мене представља право богатство. То је моја оаза мира и спокоја у којој знам проводити сате и присјећати се прошлих времена када сам био страствен ловац, а и данас се активно бавим ловом, колико ми године дозволе - каже Душан.

У музеју предњачи срнећа дивљач са 29 трофеја, а зидове музеја красе и трофеји дивљих свиња, јелена и друге дивљачи, па чак и неких домаћих животиња, попут овнова и јарчева. Највећи број њих је лично уловио, а неке је и пронашао у шуми или добио на поклон, попут великих јеленских рогова на улазу у музеј које је добио од рођака из Њемачке.

- Ово је музеј који не представља само моја достигнућа већ је

Највећи број трофеја лично уловио

Лепиров музеј чувар трофеја и експоната

То је моја оаза мира и спокоја у којој знам проводити сате и присјећати се прошлих времена када сам био страствен ловац, а и данас се активно бавим ловом, колико ми године дозволе, каже Лепир

уједно и колекција трофеја из разних дијелова свијета. Тако сам, на примјер, искомбиновао два јеленска рога која сам добио од пријатеља, а потичу из Срема и Славоније. Челенку сам лично направио од грабовог дрвета и тако добио прави ловачки трофеј - каже Душан.

Музеј су обогатиле и дрвене фигуре фазана, гусака, дивљих патка, ловачких паса и других животиња, које је лично израђивао, а инспирацију је добијао током лова или у дугим шетњама природом. Таланат за израду експоната од дрвета открио је још деведесетих година прошлог вијека и од тада до данас израдио их је више од 500.

- Многе фигуре налазе се у двооришту куће, попут дивљих вепрова, медвједа, вукова, лисица и других животиња. Често сам у шуми знао пронаћи занимљиве комаде од др-

неке, попут хајдука, тешке преко 300 килограма - каже Лепир.

За сваки предмет, било да се ради о трофејима или експонатима од дрвета, уредно води регистар и биљежи како је до њих дошао, какав су првобитно имали облик и дали су на било ко-

Роговље јелена на улазу у музеј

ј и на-чин до-рађивани.

Његове ловачке одаје краси и богата колекција пушака, ножева и друге опреме, а посебно је поносан на разна признања, попут дипломе за заслуге у ловству коју му је још 1989. године додијелило Ловачко удружење "Срна" из Српца.

Књиге поезије и ребуса

Посебно мјесто у Душановом музеју има кућак у којем је дочарао своје литерарне вјештине. Написао је књигу поезије која још није објављена, баш као и књигу ребуса која је уникатна на овим просторима.

- Страствени сам енигматичар и израдио сам 507 ребуса на тему народних пословица и изрека, што никоме није пошло за руком. Волио бих да је објавим, али је компликована припрема овог садржаја за штампу, тако да ће сачекати боља времена - рекао је Лепир.

Душко поред свог аутопортрета

једну збирку

Новак Ђоковић

Један од експоната од дрвета на кога је најпоноснији је скулптура Новака Ђоковића од дрвета, на којој је дочарао српског тенисера раскораченог става са високо уздигнутим рукама и побједничким криком.

- Велики сам обожаваоца Нолета и у његову част направио сам фигуру која такође краси мој музеј. Била би ми част да му је једног дана поклоним - нагласио је Лепир.

На зидовима се налазе и признања за најстаријег рекреативца србачке "Бициклијаде" и марша сјећања "Стазом егзодуса" на Возући, гдје је протекле три године био најстарији међу 700 учесника из цијеле Републике Српске. Већ годинама је и активан члан Планинарског друштва "Видета" из Српца, са којим је освојио на десетине врхова широм Српске.

- Често ми се поклапају термини планинарења и лова, за чиме највише жалим. Али најважније од свега је да сам у оба случаја у природи. Из здравствених разлога често волим рекреативно да шетам шумом и пређем и до 15 километара - каже Душан.

ПРЕДМЕТЕ ПРИКУПЉАО ПУНЕ ЧЕТИРИ ДЕЦЕНИЈЕ

Истиче да се у својој ловачкој каријери никада није бавио криволовом, којег има и данас, и поред великих напора које је учинило србачко ловачко удружење да ову појаву искоријени. Додаје да многи људи и данас имају предрасуде о лову јер сматрају да се ради о крвољочном спорту.

- Многи нас оптужују да се нехумано односимо према животињама, а не разумију да се кроз узгојни, санитарни и друге врсте лова смањује број болесних и закржљалих јединки до којих је најчешће дошло због нагомилавања великог броја дивљачи на одређеном подручју. Ловци воде бригу о дивљим животињама, хране их током зимских услова и доприносе да шуме и ловишта буду богати квалитетним јединкама - истакао је Лепир.

Година богатих активности у ЛУ "Игришта" Власеница

Власенички плато препознатљив је по разноврсним врстама дивљачи, међу којима предњаче дивље свиње и срнећа популација

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Ловачко удружење "Игришта" израсло је у озбиљну организацију. Имамо јасно дефинисане активности, које су, у првом плану, усмјерене на заштиту и узгој дивљачи, те изградњу објеката у ловишту, дакле све оно што је потребно за успјешно функционисање ловачког удружења у складу са ловно-привредном основом и годишњим планом газдовања нашим ловиштем.

Рекао је ово секретар удружења Млађен Голић, сумирајући једногодишњи рад ове ловачке организације, која је својим богатим активностима постала препознатљива у регији Бирач.

Први оперативац власеничких ловаца наводи да удружење газдује ловиштем "Бирач", које се простире на површини од 23.000 хектара и да су испуњени скоро сви примарни задаци у 2019. години.

- Са задовољством можемо да констатујемо да иза себе имамо још једну успјешну годину - истиче Голић, додајући да су поносни на чињеницу да је у ловишту све више дивљачи.

Власенички плато, наимае, богат је разноврсном врстом дивљачи, међу којима предњаче дивље свиње и срнећа популација. Такође, овдје гравитира и неколико примјера мрког медвједа, а присутни су и вукови, тако да постоје значајни потенцијали за комерцијални лов, који би, сматрају у ЛУ "Игришта", могао бити додатни извор прихода за развој и унапређење ловства на овим просторима.

- У посљедње вријеме доста радимо на стварању услова за развој комерцијалног лова, с обзиром на то да општина Власеница располаже богатим природним ресурсима погодним за

Власенички ловци имали одличну годину

ПОНОСНИ НА ПОВЕЋАЊЕ БРОЈА ДИВЉАЧИ

ловни туризам - говори Голић. Наглашава да ће у предјелу Игришта, једном од бисера природе у овом крају, гдје се некада налазио и познати скијашки центар, бити успостављена зона узгојно-заштићеног ловишта како би се организовао комерцијални лов. На овом локалитету биће изграђена и висока чека за комерцијални лов дивљих свиња, медвједа и вукова.

СТВАРАЊЕ УСЛОВА ЗА КОМЕРЦИЈАЛНИ ЛОВ

У посљедње двије године, захваљујући пројектима Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде и Ловачког савеза Републике Српске, ловиште "Игришта" постало је богатије за шест надзорних камера и хранилица за прихрану дивљачи, изграђена је једна модерна висока чека, као и четири мање за лов ср-

Ловачко вече 15. фебруара

Ловачко удружење "Игришта" традиционално, на крају ловне сезоне, организује ловачко вече. Ове године, како нам је рекао предсједник Марко Тодоровић, ловачка забава биће организована 15. фебруара у Власеници.

неће дивљачи.

У ЛУ "Игришта" стална је брига о заштити и узгоју дивљачи, што се огледа кроз разне активности. Сада, у овом зимском периоду, поред осталог, редовно се организују акције изношења хране у ловиште. Ловачко удружење обезбиједило око десет тона разне врсте хране која ће добро доћи дивљачи у хладним данима.

- Прихрана дивљачи сада нам је један од приоритетнијих задатака. Умјесто пушака, ловци на леђима имају руксак пуне хране које износе у ловиште да би сачували дивљач - наглашава Голић.

У овом удружењу најављују хајку на вука, те позивају ловце на ову традиционалну акцију. Хајка ће бити организована 9. фебруара у рејону Кљештани.

Предсједник и секретар ЛУ "Игришта" Марко Тодоровић и Млађен Голић

ЗВОРНИЧАНИ ОРГАНИЗОВАЛИ МЕМОРИЈАЛНИ

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Десет мјесеци након смрти младог ловца и великог љубитеља природе, Синише Станкића, из Дрињаче код Зворника ЛУ "Вукови са Дрине" организовало је меморијални лов у знак сјећања на рано преминулог свог члана.

Другари, пријатељи, познаници и сви они којима је покојни Синиша био драг, жељели су да се окупе и њему у част одрже лов у коме ће изразити пијетет и евоцирати успомене на човјека са којим су проводили незаборавне тренутке и ко им је био веома драг. Група ловаца из секције Дрињача, са којим се Синиша дружио и ловио, покренула је иницијативу да се 22. децембра организује пригодан лов на терену ловишта гдје су најчешће боравили. На платоу Спасовнице, у срцу ловишта Гркиња, на надморској висини од близу 700 метара, окупило се више од стотину ловаца да би на тако масован начин пружили својеврсни омаж колеги који је преминуо у 41. години, послје краће, али тешке болести.

На овај јединствени лов стигли су Синишини пријатељи и познаници из Метковића у Хрватској, затим ловачких удружења из Бијељине, Јање, Бродца, Доњег Жабара, Братунца, Шеко-

СИНИША БИО ДИО ГРУПЕ КОЈА ЈЕ ОБНОВИЛА РАД СЕКЦИЈЕ "ДРИЊАЧА"

вића, Милића, Козлука, а понајвише његових колега из матичног удружења. Дошли су да изразе поштовање према човјеку коме је лов био више од хобија, који је био и ловац и друг.

- Са Синишом сам се дружио од малих ногу, заједно смо почели да ловимо. Скоро да нема дана, а да га не поменемо, да се не сјетимо његових ријечи. У сваком дијелу шумског комплекса овдје на Гркињи, у родном Лијешењу, на свакој ливади и ловачкој кући, практично у сваком ловачком удружењу наше регије, он је оставио траг. И овај масовни одзив ловаца показао је колико су га људи поштовали и цијенили - казује Драган Алемпић, један од предводника групе ловаца из

Сјећање на доброг човјека и вриједног ловца

Више од стотину ловаца изразили пијетет и евоцирали успомене на Синишу Станкића, који је преминуо прошлог фебруара у 41. години

секције Дрињача, који су покренули организацију овог меморијалног лова, који ће, како каже, постати традиционалан сваког децембра у години.

Вишегодишње познанство и заједнички лов, урезали су трајно

пријатељство међу групом ловаца из Метковића, којима није било тешко да пређу 700 километара како би и на овај начин евоцирали сјећања на свог искреног пријатеља.

- Баш нас је тешко погодила Синишина смрт, долазили смо и кад је био бољестан. Много ће нам недостајати и као друг и као ловац - рекао је члан ЛУ "Муфлон" Спасидраг Вуковић, који је са двојицом колега из Метковића, прије почетка меморијалног лова, посјетио и Синишин гроб у Дрињачи.

Члан Управног одбора Ловачког савеза Републике Српске

ЛОВ У ЗНАК ПОМЕНА НА СИНИШУ СТАНКИЋА

Здравко Илић имао је само ријечи хвале за зворничке ловце што су организовали овакав пригодан лов.

- Ово је изузетан догађај, који подсећа и краси добре људе. Овакве сусрете у нашим ловачким удружењима треба више практиковати ради дружења и поштовања свих добрих људи који више нису са нама - истиче Илић, додајући да је Синиша људским врлинама, али и ловачким радом и понашањем, много допринио развоју ловства и добрих међуљудских односа, прије свега међу ловцима регије Бирач.

На платоу Спасовнице затекли смо и пет ловаца из ЛУ "Соко" из Доњег Жабара, предвођени предсједником секције Александром Цвијановићем.

- Ово је гест за сваку похвалу, примјер како се не заборавља прерано преминули колега, са којим смо се и ми, из Посавине, често дружили и ловили - кажу ловци из Доњег Жабара.

Из ЛУ "Голуб" Бродац, које пуне двије деценије његује посебне, братске односе са зворничким ловцима, стигло је десетак чланова, чујемо од Бранислава Јаковљевића. По бројности скоро иста група ловаца је и из ЛУ "Семберија" Бијељина, а како каже Максим Илић оваквим ловом, осим што се сјећамо једног младог човјека, људи се и лијепо друже.

- Први пут сам на овим просторима. Јесте да је повод тужан, али је слика догађаја баш упечатљива - говори ловац из Средње Љељенче.

Члан ЛУ "Бишина" из Шековића Милорад Станишић такође је био учесник. Синишу је, каже, добро познавао, често је, додаје, долазио код њега у Лијешањ, како би заједно ловили.

- Најчешће смо ловили дивље свиње, јер је то била и његова омиљена дивљач - прича Станишић, а сличне ријечи чујемо и од Радислава Савића, ловца из Осанског код Братунца коме је, како каже, Синиша био као брат.

Са много сјете Станкића се

сјећа и Ранко Ђукановић, из ЛУ "Комић" у Милићима.

- Били смо баш добри пријатељи, више од десет година смо заједно ловили како на овим теренима Гркиње, тако и код нас у Милићима - рекао је ловац који припада групи Бијело поље.

Меморијалном лову одавали су се и ветерани ЛУ "Вукови са Дрине" Мићо Ерић, Ристо Алемпић, Ненад Викић, Божо Видовић... У оваквим приликама стари ловци не могу да сакрију емоције. Успомене, једноставно, саме оживљавају. Надиру сјећања.

- Када смо после рата обнављали секцију у Дрињачи, у тој групи младих људи био је и Синиша - почиње Ристо Алемпић, који је љубав према лову и природи пренио и на два своја сина.

- Дјеца нису имали посла, а да би прекинули слободно вријеме, одлучили су да постану ловци. Израсли су у једну добру и примјерну ловачку групу, која је много урадила за развој ловства на овом нашем подручју. У многим акцијама управо је Синиша предњачио. Ништа му није било тешко. Био је дружељубив, волио је људе, али и дивљач. Градио је ловне објекте, чеке, хранилице, ловачке куће. Нажалост, смрт је прекинула један млади живот, али кроз оваква дружења и овакве ловачке скупове, он ће да живи у нашим срцима - не може да сакрије своје емоције чика Ристо, док поглед лута по оближњем Удрчу, Коријенским стијенама и Козјаку, подручјима на којима су ловци из секције Дрињача најчешће ловили са својим Синишом.

Колеге не заборављају дјела Синише Станкића

У ЛУ "Вукови са Дрине" пријатно су изненађени одзивом. Предсједник зворничких ловаца

Спомен-чесма

Група ловаца, пријатеља Синише Станкића, код ловачке куће у Костијереву, приводи крају радове на спомен-чесми, која ће бити посвећена рано преминулом колеги.

- На бетонској подлози урезаћемо име Синише Станкића да трајно свједочи о лику и дјелу нашег драгог ловца - каже Драган Алемпић.

Бранислав Мирковић поносан је масовношћу овог ловног догађаја, јер, како каже, велики број ловаца, показује какав је Синиша био као човјек и ловац.

ПРИЈЕ ОДЛАСКА У ЛОВ ОДРЖАН ПАРАСТОС У ЦРКВИ НА СПАСОВНИЦИ

- Увијек је промовисао највише етичке стандарде у лову и био од оних ловаца који је у лов одлазио ради дружења, спорта и забаве. Његов примарни циљ у лову није био да одстријели дивљач, изнад свега је волио дружење, разговоре и пријатељско ћаскање. Имао је врло широк круг људи које је познавао и готово да нема оних који су могли да му било шта замјере. И ово данашње дружење и велики број ловаца који су дошли у лов, доказ су да је Синиша оставио велики утисак на све нас - каже Мирковић, додајући да је Станкић био покретач и организатор скоро свих акција у ловачкој секцији Дрињача.

Прије него што су се ловци упутили на 76 припремљених чека, у три ловна правца, у цркви на Спасовници одржан је парастос са присуством свештеног лица, уз евоцирање сјећања на покојног Синишу.

Иначе, лов је протекао у доброју организацији, а на крају дана одстријелена је једна дивља свиња. Срећне руке био је Синиша Бабић, млади ловац из Петковаца код Зворника.

Група ловаца из Доњег Жабара

ПИШЕ: БОРО ШКРБИЋ
lovacken@gmail.com

Трећа по реду "Шакалијада", која је одржана у Броду првог викенда фебруара у ловачкој секцији "Лијешће", окупила је око 1.000 заљубљеника лова и природе. То је до сада најмасовнији лов на овог предатора који је одржан у Српској. Вриједни домаћини потрудили су се да буду задовољни сви гости, а било их је из 30 ловачких удружења из Српске, те званице из Србије, Словеније, ФБиХ и Хрватске. Изузетно лијепо вријеме за ово доба године учинило је да се ловци угодни осјећају. Лов се одвијао по ловачким секцијама са пригоном без керов пушком сачмарицом. Направљен је само један пригон-хајка, а одстријељено је девет шакала и три лисице. Хајка је у потпуности успјела, што је и потврдио председник ЛУ "Вучјак" Марко Видић обраћајући се ловцима послије завршеног лова.

- Презадовољан сам што је се овако прошло. Изненадио нас је велики одзив, мислили смо да ће бити око 700 учесника, морали смо да проширујемо мјеста, али смо успјели све. Надам се да ћемо се окупити и наредне године, вјерујем у већем броју - рекао је Видић.

Присутне је поздравио и председник Ловачког савеза Републике Српске Саво Минић истакавши да је ово до сада најмасовнија "Шакалијада" и да ће убудуће бити одржано што више оваквих хајки како би заштитили срнећу и осталу ниску

Ловачко удружење "Вучјак" помјерило границе Бродска "Шакалијада" окупила 1.000 ловаца

Вриједни домаћини потрудили су се да буду задовољни сви гости, а било их је из 30 ловачких удружења из Српске, те званице из Србије, Словеније, ФБиХ и Хрватске

дивљач.

А у бродско ловиште дошли су и гости из Словеније са председником ловачког удружења из Копра Фабиом

Штефеом на челу.

- Није ми први пут да сам у Броду, али ова "Шакалијада" на мене је оставила најбољи утисак до сада. Дуго познајем начелника општине па сам и раније био у лову на дивље свиње. Нисам имао много искуства у лову на ове предаторе, тако да сам одушевљен оним што сам видио. Момци који су ишли у пригон урадили су сјајан посао. Чланови мог удружења нису ништа уловили, али смо се надисали лијепог ваздуха и стекли нова пријатељства - рекао је Штефе.

**ОДСТРИЈЕЉЕНО
ДЕВЕТ ШАКАЛА
И ТРИ ЛИСИЦЕ**

Начелник општине Брод Илија Јовичић, иначе дугогодишњи ловац, истакао је да ће овакве и сличне манифестације локална управа увијек подржавати.

- Очекивали смо лијепу манифестацију, али не оволико масовну. Ипак, срећни смо што је све прошло у најбољем реду и што смо, надам се, били добри домаћини - рекао је Јовичић.

Уз богату трпезу и добру музику учесници хајке су се мало и провеселили, а најсрећнији су кући одијели вриједне награде. Углавном су то били ловачки експонати, одјећа, обућа и слично, а главна и највреднија награда износила је 700 марака.

ЗАВРШЕНА ЛОВНА СЕЗОНА НА ДИВЉЕ СВИЊЕ У РЕГИЈИ БИРАЧ

Ловци из групе "вепар" са одстријељеним дивљак

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

У ловној регији Бирач завршена је сезона лова на дивље свиње. Са терена, безмало сваког викенда, у протекла четири мјесеца стизале су информације о успјешном лову на "гараве животиње".

На Удрчу, једној од највиших коџа у регији Бирач, иначе омиљеном ревиру ловаца из Милића и Зворника, чини се да је и највећа концентрација дивљих свиња. На овом локалитету најчешће лове чланови ловне групе Рашево, из секције Душаново, која припада ЛУ "Комић", као и њихови гости из сусједних удружења. Груповођа Фахрудин Мустафић каже да су у протеклој ловној сезони одстријелили осам дивљих свиња.

- На овим теренима има доста свиња. Ловили смо по плану, а међу одстријељеним комадима није било неких посебних трофеја - казује Мустафић.

У сусједном ЛУ "Чауш" у Братунцу лов се одвијао од почетка октобра до средине јануара. Како нам је рекао секретар удружења Видоје Зарић, планом коришћења ловишта био је предвиђен одстрел 56 дивљака, док је ловна сезона завршена са 38 изловљених комада.

- У протеклом периоду на подручју ловишта нашег удружења мање је присутна миграција свиња - каже Зарић, наводећи да је ловачком удружењу циљ да, у складу са законом, предузму све мјере како би ову врсту дивљачи довели на пропорционалан или оптималан број у ловишту.

"ВУКОВИ
СА ДРИНЕ"
ОДСТРИЈЕЛИЛИ
24 ГРЛА

СРЕЋНА ГРУПА "вепар" из Вејзовца

У протеклој сезони, чини се, највише среће и умијећа имала је група ловаца из секције Вејзовац, која је у дринском појасу према Факовићима одстријелила десет дивљих свиња

У протеклој сезони, чини се, највише среће и умијећа имала је група ловаца из секције Вејзовац, која је у дринском појасу према Факовићима одстријелила десет дивљих свиња.

**НА УДРЧУ ВЕЛИКА
КОНЦЕНТРАЦИЈА
ДИВЉИХ СВИЊА**

- Најчешће ловимо у ревиру Запоље, гдје је и највеће присуство дивљих свиња - истиче Ненад Глишић, познати ловац из Братунца, додајући да група од осам ловаца има симболичан назив "вепар".

У ЛУ "Игришта" из Власенице доминантан је лов на дивље свиње. Власенички плато, наиме, богат је овом врстом дивљачи, тако да не

чуди што је лов на дивље свиње најпопуларнији међу овдашњим ловцима. Секретар удружења Млађен Голић каже да је у протеклој сезони одстријељено 35 од планираних 37 дивљих свиња, а два комада предвиђена су за комерцијални лов.

- Имамо задовољавајућу бројност дивљих свиња у нашем ловишту, а да би их што више задржали на нашем подручју управо ових дана износимо значајне количине хране, прије свега кукуруза и соли - наглашава Голић.

Чланови ЛУ "Вукови са Дрине", према ријечима предсједника зворничких ловаца Бранислава Мирковића, такође су имали успјешну ловну сезону. У ловишту "Млађевац" одстријељена су 24 грла, како је и предвиђено годишњим планом лова на ову врсту дивљачи. У ЛУ "Бишина" из Шековића и "Срндаћ" из Осмака, како су нам рекли, у минулој ловној сезони одстријељен је једнак број дивљих свиња - по 18 комада.

У Власеници доминантан
лов дивљих свиња

КАПИТАЛНА УЛАГАЊА У ЛУ "СРНДАЋ" ОСМАЦИ

Ниче још
једна
висока
чека

Чека за комерцијални лов

Одобрено нам је 4.000 КМ, с тим што ће још половину средстава финансирати наше удружење. Ово је у посљедње двије године четврти пројекат који успјешно реализујемо са Владом Српске, рекао Бојковић

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Ловачко удружење "Срндаћ" из Осмака доживљава праву експанзију кад је у питању развој и унапређење ловства у овој малој општини у сјевероисточном дијелу Републике Српске.

Добре резултате новог руководства и овдашњих ловаца, којих је око 150 у двије секције, препознали су и у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске, које је заједно са Ловачким савезом Српске, реализовало неколико пројеката намијењених за ловну инфраструктуру у Осмацима.

- Одобрено нам је још један пројекат у вриједности од 4.000 КМ, с тим што ће половину средстава финансирати наше ловачко удружење. Ово је у посљедње

двје године четврти пројекат који успјешно реализујемо са Владом Српске, ресорним министарством, Агенцијом за аграрна плаћања и Ловачким савезом - истиче предсједник удружења Драгиша Бојковић.

Према уговору потписаном у децембру прошле године, предвиђено је да се, у наредних 90 дана, реализује овај пројекат, односно да се изгради висока чека затвореног типа, која ће бити намијењена за комерцијални лов високе дивљачи, прије свега за одстрел медвједа, вука и дивљих свиња.

- Чим буду дозначена

9

високих чека
изграђено

6

надзорних камера
набављено

5

хранилица за
прихрану дивљачи
постављено у
ловиште

2

чеке затвореног
типа за комерцијални
лов никле у
претходне двије
године

средства почећемо са интензивним радовима. Нова модерна чека налазиће се у сјевероисточном дијелу ловишта, на потезу између Пантелића и Мраморка у секцији Осмаци - казује Бојковић.

Он подсећа да подстицајна средства која су до сада стигла у Осмаке на име пројекта за развој и унапређење ловства у Српској, износе око 15.000 КМ, што је, са ангажовањем и самог удружења, омогућило да у овдашњем ловишту које се простире на око 8.000 хектара, буде изграђено девет високих чека, затим двије чеке затвореног ти-

Хранилица за
прихрану дивљачи

па за комерцијални лов, те да се набави шест надзорних камера и пет хранилица за прихрану дивљачи.

НОВА ЧЕКА БИЋЕ ГОТОВА У НАРЕДНА ТРИ МЈЕСЕЦА

- Желим да у име ЛУ "Срндаћ" и у своје име, исказем велико задовољство и захвалност Влади РС, ресорном министарству, Агенцији за аграрна плаћања и наравно нашој кровној организацији на челу са предсједником Савом Митићем, на помоћи и подршци коју нам пружају кроз реализацију пројекта за развој и унапређење ловства - подвукао је Бојковић.

Вриједне руке
чланова
"Срндаћа"

Ловачко удружење "Јахорина"

Ловачко удружење "Јахорина" из Пала 11. јануара организовало је ловачко вече које, осим традиционалног дружења ловаца, представља својеврсну ловно-туристичку манифестацију којом се промовишу ловство као спорт и ловни туризам као специфичне туристичке понуде.

Са домаћиницама из ЛУ "Јахорина" те вече дружили су се гости из побратимских удружења "Ужице" из Ужица, "Подриње" из Јање, затим гости из ЛУ "Фазан" из Че-

Ловачко вече у сврху промоције туризма

Организовали смо ово вече како бисмо се дружили и уједно представили потенцијале у развоју ловног туризма, рекао Пољаковић

линца, који су први пут на овом дружењу у Палама, као и гости из свих удружења са подручја сарајевско-романијске регије.

- Организовали смо ово вече како бисмо се дружили и уједно представили потенцијале у развоју ловног туризма. Са нама у лову је био и наш почасни члан Горан

Бреговић кога више интересује природа и дружење него сам лов - рекао је председник удружења Његош Пољаковић.

Као домаћиницама ловачкој вечери присуствовали су начелници општина Пале и Источно Ново Сарајево, те градоначелник града Источно Сарајево и представници градске туристичке организације који подржавају активности на узгоју и заштити дивљачи и промоцији ловног туризма.

У ЛОВУ БИО И ГОРАН БРЕГОВИЋ

- Нас шесторица смо дошли из Ужица ове године, а пријатељство траје од 1996. Трудимо се да наше дружење остане традиција, да ови млађи људи који долазе наставе да негују пријатељство и побратимство - рекао је председник ловаца из Ужица Зоран Караклајић.

Свако ловачко вече традиционално прате ловачки специјалитети, дегустација домаћих пића, ловачке приче и томбола, за коју су овај пут, међу осталим поклонима, биле обезбијеђене и три ловачке пушке. На крају доброг дружења закључак свих учесника био је да добра пракса ловачких вечери не треба да буде прекинута.

Ловачко удружење "Панос" из Вишеграда окупило је на ловачкој вечери око 300 ловаца из Републике Српске и Србије. Како то обичаји налажу, Вишеграђани и дио њихових гостију прво су изашли у лов, да би се навече окупили у још већем броју ради дружења и стицања нових пријатељстава. Уосталом, тако је настало и братимљење ловаца "Паноса" и чланова "Колубаре" из Лазаревца који су и ове године дошли да увеличају забаву својих пријатеља.

- Велико хвала свима који су дошли и употпунили ово дружење. Били смо у лову, мало се повеселили, па сутрадан поново изашли у лов, што је сјајан спој - рекао је Владан Никитовић, председник ЛУ "Панос".

Председник Ловачког удружења "Колубара" из Лазаревца Томислав Рикановић рекао је да побратимство ова два удружења траје 42 године, а да их је ове годи-

Ловачко удружење "Панос" Вишеград Лов, дружење, па опет лов

не највише стигло у Вишеград. Ловац Ацо Мољевић казао је да нема ловачке вечери без шале, пјесме и

игре, те да му је драго што има младих ловаца који су будућност ловства. Једини женски ловац Милана

Спасић из Лазаревца, која се шест година бави овим спортом, рекла је да је први пут у Вишеграду и да јој је част што присуствује окупљању.

Госте је поздравио начелник општине Вишеград Младен Ђуревић који је ловцима пожелио угодан боравак у граду и добар поглед.

СТИГЛИ ГОСТИ ИЗ ЛАЗАРЕВЦА

- Општина подржава овакве догађаје. Ловци су наши амбасадори. Препознали смо њихове добре намјере и увијек ћемо стајати иза оваквих манифестација - додао је Ђуревић.

Ловачко удружење "Панос" броји око 300 чланова и постоји од 1922. године, те спада у ред најстаријих удружења на овим просторима.

Изношење хране редовна активност током зимских мјесеци

Планирали смо одстрел 30 дивљих свиња и 50 комада срнеће дивљачи и то смо и успјели. Задовољни смо квалитетом одстријељене дивљачи, а то је заслуга исправног газдовања, уношења хране и соли у ловиште, рекао Глигић

ПИШУ: СЛАЂАНА
РАДОВАНОВИЋ-МРКЊИЋ
lovacken@gmail.com
МИЛАДИН БОЖИЋ
lovacken@gmail.com

Боже помози свима, па и нама ловцима. Да будемо живи и здрави. Да имамо "добар поглед", сигурне стазе и брзе и вјеште псе. Сретна кола, сретна разговора, сретна наша окупљања код наших ловачких кућа. И да се довијека дружимо у весељу и благостању. Живјели - здравица је којом дочекују мајевички ловци побратиме из бројних ловачких удружења из РС, Србије, БиХ.

Окупљају се готово сваког викенда у некој од ловачких кућа у осам секција а у дружењу, разговору, шали, пјесми и доброј ракији и богатој трпези, сабирају резултате овогодишње ловне сезоне.

Рад Ловачког удружења "Мајевица" из Лопара, основаног далеке 1947. године, обновљен је 1996. године. Данас окупљају око 500

чланова, а газдују са близу 30.000 хектара ловишта у којима се изловљавају дивља свиња, срнећа и фазанска и зечија дивљач. Ову ловну сезону, завршили су мајевички ловци успјешно, те настављају са редовним активностима - заштитом и узгојем дивљачи, чувањем животне средине и спречавањем криволова. Предсједник удружења Јовица Глигић, каже да је овогодишњи план излова остварен.

Планирали смо одстрел 30 дивљих свиња и 50 комада срнеће дивљачи и то смо и успјели. Задовољни смо квалитетом одстријељене дивљачи, а то је заслуга исправног газдовања, уношења хране и соли у ловиште. У нижим предјелима лове се фазанска дивљач, зец, препелица и ситне грабљивице лисица, шакал - каже Глигић.

У ловишту удружења "Мајевица" налази се око 30 високих чека, више од 200 солила и исто толико хранилишта за високу дивљач. Брину ловци о дивљачи али и ловишту. Осим спречавања криволова, ловочуварска служба овог удружења суочава се и са другим проблемима. На подручју лопарске општине још има терена на којима се налазе мине и друга експлозивна средства, заостала из минулог рата. О томе се нарочито води рачуна, каже ловочувар Ненад Јанковић.

Издајемо дозволе за лов искључиво за терене који нису "загађени" односно гдје нема минских поља. Ни на километар удаљено-

Ловачка кућа "Соко" понос ловаца овог краја

Успјешна сезона "Мајевице"

Ловци сла пјесму и т

из Лопара

Вече уз рпезу

Ловачко вече за понос

Као и претходних година, удружење из Лопара организовало је сјајну ловачку вече коју је посетило више од 600 ловаца. Било је гостију са разних страна, јер Мајевичани воле дружење, док је о богатству ловишта већ доста тога написано. Вече су увеличали представници свих ловачких удружења ловне регије Семберија и Мајевица, те регије Бинач, а ту су били и представници удружења из Тузланског кантона. Позиву су се одазвали и представници ЛС РС, народни посланици, представници разних установа и предузећа, те начелник општине Лопаре Радо Савић. И ове године је домаћин најактивнијим ловцима уручио признања и одликовања.

- Посебно нас радује што међу младима влада велико занимање за лов - рекао је предсједник удружења Јовица Глигић.

сти не улазимо у тај простор за лов нити организујемо било какве акције, дружења. Наши ловци се придржавају препорука па нисмо имали никаквих инцидената - каже Јанковић.

Поносни су у овом удружењу и на кинолошку секцију. Лова нема кажу, без доброг ловачког пса. На овом подручју најзаступљенији су гоничи и птичари. Лововођа Милош Петровић каже да ова секција настоји да афирмише што већи број ловних и радних паса.

- На зборно мјесто ни у лов не може изаћи ловац чији пас нема адекватан родовник, пратећу документацију и положених радних особина - појашњава Петровић.

Неки од чланова овог удружења се са ловачком пушком друже више од четири деценије. Члан ловачке секције Прибој Милан Петровић лови од 1973. године.

- Волим лов, природу, дружење. Ту љубав наслиједили су мој син и унука. Прави ловац није онај ко само жели да улови животињу, прави ловац брине о дивљачи, храни је, штити. Брине и о природи. А познати су ловци и као честити и добри људи. Ријетко ћете чути нешто лоше о ловцима. Увијек су омиљени у селу - каже чича Милан.

Предсједник ловачке секције "Бусија" Станко Секулић каже да ловци воле природу, дружење, лијепу пјесму и шалу.

- Лијепо је у друштву и у природи. Атракција је видјети траг, а камоли дивљач. Није важан само одстрел иако се радујемо добром ловачком паприкашу. Важније је што стичемо и његујемо пријатеља -

тељства, размјењујемо искуства. Волимо да попијемо добру ракију, а нађе се ту и сувог меса, кобасица, сира зарца. Па се нашалимо, зајevamo и поиграмо - каже искусни ловац.

Чича Станко љубоморно чува трофеје.

У ЛОВИШТУ УДРУЖЕЊА "МАЈЕВИЦА" НАЛАЗИ СЕ ОКО 30 ВИСОКИХ ЧЕКА

- Многи су ми остали у Тузли. Али у посљедње двије деценије опет сам их прикупио. Поносам сам на трофеј дивље свиње коју сам уловио 2004. године на Мајевици. То чак није била ни моја чека али дивљач је баш наишла тамо гдје сам био ја. Вепра сам видио на 100 метара, а пуцао сам тек када ми је пришао на десет, метара, а оборио тек на седам метара. Е то је осјећај који се не може описати а разумије га само онај ко лови - каже Станко.

Мајевички ловци организоваће и шакалијаду како би плански и систематски вршили одстрел ове штеточине која уништава племениту дивљач. Уређење ловишта и изградња ловнотехничких објеката и ловачких кућа попут ловачке куће "Соко" у секцији Подгора коју су недавно завршили, су им приоритет а у томе очекују значајну подршку ресорног министарства и Ловачког савеза РС.

Јовица Глигић,
предсједник
удружења

Ловац из Велике Обарске риједак примјер упорности

Рајку због друштва ни Лугано није далеко

Свима је скоро несхватљиво да онако уморан у петак послје радног времена сједнем у ауто и сутра ујутру превезавши око 1.000 километара будем на зборном мјесту, прича Новаковић

ПИШЕ: МИЛАДИН БОЖИЋ
lovacken@gmail.com

Радосав Новаковић Рајко из Велике Обарске код Бијељине напустио је кућни праг прије тридесетак година у потрази за послом и бољим животом. Све је то нашао у швајцарском Лугану, али старе, а бога ми и многе генерације нових другова, у родном селу и широком окружењу није заборавио. Гдје год да се појави Рајко је радо виђен гост, а његова упорност, љубав према дружењу која је много већа од оне да нешто улови, могу да нам буду примјер. У току ловне сезоне готово да не прође викенд а да Рајко не превали 1.000 километара како би дошао и са другарима провео два дана.

- Свима је скоро несхватљиво да онако уморан у петак послје радног времена сједнем у ауто и сутра ујутру превезавши око 1.000 километара будем на зборном мјесту.

Лов на ситну дивљач његова специјалност

Лов и љубав према ловачким псима су једноставно јачи од мене. Краткодлаки њемачки птичари су моја омиљена раса, у мојим боксовима је пуно паса, а трудим се да и колегама поклоним добро штене или одраслог пса - прича Рајко.

ПРИЈАТЕЉИМА ДОНИО МНОГО ПОКЛОНА И ПОМОГАО ИЗГРАДЊУ ЛОВАЧКИХ КУЋА

Дружење послје лова за њега је вредније од самог лова, нарочито са ловцима који се лијепо слажу.

- Прије неколико година изненада сам остао без великог човјека и ловачког пријатеља Пере Бајића из Велике Обарске. И данас често док сам у лову са сјетом се сјетим

њeга, чини ми се да лов више није никако исти без њега - присјећа се Рајко старог пријатеља.

Иако учествује у лововима разне дивљачи фазан и препелице за њега су посласаница. Каже да у тим

лововима пас птичар показује све своје квалитете и сарадњу са водичем. Једна краткодлака "њемица" коју је много пуно година набавио од Свете Ерцеговчевића из Мачве свједок је њиховог великог пријатељства. Рајко је поклатио много вриједне ловачке опреме својим пријатељима. Када нестане поклон при руци му је увијек новчаник да помогне изградњу ловачких кућа и других ловно техничких објеката.

- Остало ми је још неколико година до пензије. Једва чекам да се вратим у родни крај и да уживам као човјек. Онда ће и моја породица бити много мирнија јер ме свих ових година подржава, а понекад и куди што сваки викенд превалим толики пут - закључио је Новаковић.

Меморијална лисичијада у Загонима Сјећање на Миленка, Мићу и Славишу

Ловачка секција "Загони" једна је од највећих секција Ловачког удружења "Семберија" из Бијељине која се налази у низијском али и брежуљкастом дијелу ловишта. Прије неколико година у врло кратком периоду у овој секцији остали су без тројице чланова, а сва тројица су баш прерано преминула.

Миленко, Мићо и Славиша били су ловци и активисти за примјер, а лисичијада организована њима у помен сваке године је све

масовнија. У њихову част 12. јануара на зборном мјесту код Ловачког дома у Горњим Загонима окупило се више од 100 ловаца. Све присутне је у поздравном говору поздравио председник секције Здравко Стевановић и након детаљног упутства о

извођењу лова, група је кренула у акцију. Пси гоничи брзо су пронашли лисице по кривоштима, а лијеп дан без падавина

омогућио је ловцима угодан лови дан. У лову је одстријељено пет лисица, а виђено је пуно срнеће дивљачи у ловишту. Након завршетка лова обезбјеђен је ловачки ручак за све учеснике.

М. Б.

Са великом тугом и болом обавјештавамо
ловачку јавност да је наше редове напустио
заљубљеник у лов и природу

**МОМЧИЛО
СТАНИЋ
ЖУНА**
1960 - 2019.

Тешко се помирити са чињеницом да те више нема
међу нама, али твој ведри лик и племенитост вјеч-
но ће остати у сјећању твојих пријатеља и ловаца.
Секција "Осиња", ЛУ "Мотајица" Дервента

Наше редове заувјек је напустио
дугогодишњи заслужни члан

**МИЛОРАД
ВАСИЋ**
1938 - 2020.

Нека му је вјечна слава и хвала.
ЛУ "Семберија" Бијељина

Наше редове заувјек су напустили дугогодишњи чланови, љубитељи природе и лова

**ЗОРАН
ЈАНДРИЋ**
1964 - 2019.

**МИЛОШ
КУКАВИЦА**
1957 - 2019.

**МИРКО
МИКЕЛИЋ**
1941 - 2019.

Сјећање на драге другове неће изблиједјети.
ЛУ "Пастирево" Добрљин

Рецепт

Ловачки макарони

Састојци:

- 350 г макарона
- 300 г вепровине или сретине
- 80 г телеће или свињске јетре
- 80-100 г зелених маслина без коштица
- мали црвени лук
- целер
- један чен бијелог лука
- зрели парадајз
- рузмарин
- црно вино
- рендани сир
- супа од поврћа
- маслиново уље

Припрема:

Добро исјецкајте бијели и црвени лук, целер, па их лагано продинстајте на пет-шест кашика уља. Додајте фино сјецкано месо, со и бибер, кратко динстајте и додајте пола чаше вина. Кад вино испари, додајте рузмарин, маслине и насјецкани парадајз, па све промијешај-

те. Покријте и кувајте на лаганој ватри око сат времена, доливајући супу по потреби: пет-шест минута прије завршетка кувања додајте насјецкану јетру и на лаганој ватри довршите кување. Куване макароне исцједите, зачините ренданим сиром, додајте сос, промијешајте и послужите топло.

ХУМОР

- Одстријелио сам медвједа, опалио сам 50 метака на њега.
- И, колико пута си га погодио?
- Ниједном, умро је од смијеха!
- Онај твој комшија има одличног птичара?
- Да, зато ја више не држим кокошке...

- Докторе, изгледа да сам сломио ногу.
- Били сте у лову? Сигурно сте је сломили док сте трчали за дивљим вепром?
- Не, него док је он трчао за мно...

АУТОР: БИТ	ФОЛК ПЈЕВАЧИЦА МАЈА	КЕНТА МАРОКО	ВРСТА СПОРТИСТЕ (мн.)	ЕРЕБИЈУМ	ЛАНТАН	ОБИМ	ЛУДОЛФОВ БРОЈ	ГРЧКО СЛОВО	СУМПОР	ЈЕДНО- ЦИФЕРЕН БРОЈ
	ДОМАЋА ЖИВОТИЊА	ГРАД У ПАТВИЈИ	ПРАЗАН ХОД НА МЈЕЂАЧУ					ПОД (мн.)		БИШИ ПТУМАЦ ЛАЗОВИЋ
ВРСТА ПРИЗМЕ							БИЛО КАДА ФОЛК ПЈЕВАЧ МИРИЋ			
УСПЈЕХ У ПОСЛУ (жарг.)										
КАРАТ										
ДИВЉА ЖИВОТИЊА				УКУПНА ДУЖИНА КРУГА	МАРС		ДИО СТАМБЕНЕ ЗГРАДЕ 30. И 20. СЛОВО			
КАЛИЈУМ			МЈЕСТО НА ЈАДРАНУ					МЈЕРА ЗА ОТПОР (мн.)		
			ИСТА СЛОВА					"ОГЊЕН КОРОМАН"		
ВРСТА ЧАМЦА		ВРСТА ПТИЦЕ								ЛИТВА- НИЈА
ПРЕМА		ДИО ОКА								АЗОТ
АУТОР: БИТ	СТАНОВНИК ГРАДА У СРБИЈИ						БИСКОП БЕЛГИЈСКА ТЕНИСЕРКА ЕНАН АРДЕН			
	ПЈЕВАЧИЦА СОТИРОВИЋ									
ПИКАНТАН ИНДИЈСКИ ЗАЧИН			ВРСТА АРКТИЧКОГ СИСАРА							НИКЛ
			КАБИНЕТ ДЕКАНА							
ПРВО СЛОВО	ИПОН	ДАМАСК	"ТЕРИТО- РИЈАЛНА ОДБРАНА"	РАДИЈУС	РИЈЕКА У ФРАН- ЦУСКОЈ		ИНДИЈУМ	"КЛИНТ ИСТВУД"		
	ОЛИВЕР ОДМИЛА						ГРЧКО СЛОВО	СТРИП ЈУНАК МИСТЕРИЈА		
ДИО КУХИ- ЊСКОГ ПОСУЂА										
		ПОТПУНО ВЕРТИ- КАЛАН КРАЈ ЖИВОТА								ВРСТА ЧЕТВЕ- РОУГЛА
АЛУМИ- НИЈУМ			ПЈЕВАЧИЦА КОКИЋ				ИРИДИЈУМ			
			РИЈЕЧНО ОСТРВО (мн.)				10. СЛОВО			
ДИВЉА ЖИВОТИЊА		ФРАНЦУСКИ ТЕНИСЕР АДРИЈАН ПРВИ САМО- ГЛАСНИК								
3. САМОГ- ЛАСНИК					ТУНИС		ЈАПАН	МОНД		
МЈЕСТО У МАЂАРС- КОЈ					РАДИЈАН			ЕЛЕКТРОН		
ПРВИ САМОГ- ЛАСНИК	ДИВЉА ЖИВОТИЊА СА СЛИКЕ									

Судоку

У празна поља распоредите бројеве од 1 до 9 али тако да у сваком реду и колони буду различити бројеви, а исто тако и унутар сваког квадрата 3x3.

Техина: средње					Рјешене									
8				6	3	5	4	6	7	8	1	9	2	
9	7				7	8	2	6	2	6	3	4	5	6
4				3	9	9	1	6	4	2	5	8	7	3
	6	3		5	7				6	1	8	6	5	7
8			6							5	7	6	4	8
	5	9		1	6					2	3	6	9	1
3	8									3	7	8	5	6
				6		8				2	5	8	2	5
6						5				4	6	3	1	6

